

2012 Sommerferie i Italien

Via dell Amore – Kærlighedsstien mellem Riomaggiore og Manarola

Sommerferien nærmer sig med hastige skridt – Bare 14 dage til vi "hiver stikket ud", og spænder "Sneglehuset" efter "Flammen" og drager mod varmere himmelstrøg. Normalt plejer vi at planlægge sommerferiens hovedlinier i løbet af vinteren og foråret, men det eneste vi har planlagt er, at vi kører til Italien, hvor vi vil besøge området "[Cinque Terre](#)" (5 Jorder). Hvor vi ellers tager hen, ved vi ikke endnu, men det lader vi afhænge af vejret, og hvad der kommer spontant. Nogle muligheder kunne være Firenze, Toscana, Rom, Marmorevandfaldene og måske Canazei og Berlin på hjemvejen. Hvis vejret slet ikke vil som vi, så kan det blive et helt andet land end Italien. – Lad os nu se, det skal nok blive en god og oplevelsesrig sommerferietur.

Campingvognen blev pakket i løbet af ugen. Bilen blev kørt i vaskehallen, og lufttrykket blev tjekket op. Om tirsdagen blev cyklerne sat på stativet og spændt fast.

Selve sommerferieturen startede fredag, den 20. juli 2012, og varede til torsdag, den 9. august 2012. Næsten 3 uger og 4.011 km. senere, var vi igen hjemme i Nordborg. Vi havde taget vejret med os – Det holdt i hvert fald ca. 1 uge.

Fle ting ville spille med, bl.a. at varmen blev uudholdelig, Campingpladser var fuldt optaget, og vejrudsigten var ikke lige det, vi forventede, og vi længtes efter grønt græs, og en temperatur som var til at sove i, så ferieturen blev ikke helt som planlagt.

Som turen blev

fredag, den 20. juli til søndag, den 22. juli 2012:

Jeg holdt fri hele fredagen, så jeg kunne få de sidste "pakkenelliker" pakket i bilen og campingvognen. Ved hjælp af moveren blev campingvognen spændt efter bilen. Dørene blev lige tjekket af en sidste gang, inden jeg kl. 13.30, var klar til at køre til Sønderborg, hvor jeg skulle hente Karin på Voldgade kl. 14.00., så vi kunne "trille af sted", for at starte på oplevelserne på vores sommerferie til sydens sol og varme. Jeg var fremme ved Voldgade nøjagtig kl. 14.00, og parkerede på Voldgade, for at vente på at Karin fik lukket sin computer ned og sat telefonsvareren til. Klokken 14.10 var vi klar til at køre, og vi tog Strandvej og Ringgade ud ad byen. Snart kørte vi over Allsundbroen, og var nu landfast med Italien og kunne følge den nye motorvej mod vest, indtil vi kom frem til Klipleve, hvor vi kom ind på E45, som forbinder Danmark med de sydeuropæiske lande. I modsætning til sidste år slap vi for regn, og kl. 14.50 passerede vi grænsen til Tyskland i 14 °C, i gråvej og en kraftig vind fra vest. En enkelt lille byge blev det til, mens vi kørte videre syd på ad A7 med retning mod Hamborg. Trafikradioen blev aflyttet, for skulle vi tage Elbtunnellen eller dreje af i Neumünster og køre øst om Hamborg, selv om det var lidt længere. Vi hørte, at der var Stoppender Verkehr før Elbtunnellen, men ikke så lang som på A1 (35 min) som vi så skulle på hvis vi ikke kørte gennem Elbtunnellen. Klokken 16.10 var det blevet tid til en lille pause, hvor vi fik vores standardmenu, Laksesandwich og Pølsebrød med en sodavand til. Vel ude på A7 igen, nåede vi Neumünster Syd kl. 16.30, og vi blev enige om at ville tage Elbtunnellen. Vi nåede frem til Volkspark i Hamborg kl. 17.15 og måtte køre i Stoppender Verkehr, indtil vi havde

passeret Elbtunnellen. Ind imellem stod trafikken helt stille, men med et tidsforbrug på 25 min, var vi ude af Elbtunnellen, og kunne igen komme op på marchhastighed. Vi gav et lille dyt i hornet, da vi kørte forbi afkørsel 45 til Soltau kl. 18.45 – Som hilsen til Lars, Vibse og ungerne, der er på camping ca. 10 km fra afkørsel 45. – Med 4½ time fra vi var kørt fra Sønderborg, var det alligevel en time hurtigere end sidste år, hvor vi sad i kø på A21 og A1 øst om Hamborg. Vi fortsatte forbi Hannover i 17 °C, sol og høje skyer, mens vi så 5 fugle, nej flyvere der krydsede motorvejen for at lande i lufthavnen. Klokken 20.15 var "Flammen" blevet tørstig, så på Hildesheimer

Pause

mer Börde blev der tanket for første gang på turen. Da vi havde besluttet os til at holde tidlige pauser på årets ferietur, så vi ikke skulle lede efter Rastepladser, hvor vi kunne få plads til overnatning for lastbilerne, besluttede vi os til, at holde spise- og sovepause foran Rasthaus Hildesheimer Börde. Vi fandt en god plads i solen, langt fra lastbilerne, så vi slap for, at en kølevogn skulle "brumme" ved siden af os hele natten. Vi fik lidt aftensmad bestående af Laksesandwich med en øl til, da vi jo ikke ville køre videre. Vi gik en lille tur, inden det var blevet tid til at gå til køjs for at få en god nat søvn, så vi kunne være re klar til at tage et træk videre mod syd næste dag.

Vi vågnede kl. 06.00, men det synes vi nu var for tidligt, for vi havde jo ferie og skulle, efter planen, først være i Rapallo om søndagen. Vi faldt hurtigt i søvn igen og vågnede først igen kl. 07.50, hvor solen stod højt på himlen og der var 15 °C. Efter Karin og hundehvalpene havde fået i morgenkys stod vi op, og gik over i rasthauset, hvor vi gjorde morgentoilette, inden vi købte et par store krus kaffe, som vi nød i campingvognen med franskbrød til. Klokken 08.40 var vi klar til at køre videre mod syd. Efter 530 km kørte vi forbi Kassel, kl. 10.20, i fint solskin og 15 °C. Gennem Kasseler Berge havde vi fået "en god ven", som lå bag ved os. En sølvgrå Skoda Octavia med campingvogn, som lagde sig ind bag os på den første nedkørsel og blev bag os de næste mange kilometer. Hver gang det gik opad, faldt han bagud, og når det så gik nedad, kom han hæsblæsende op og lagde sig bagved os igen. Det lille spil fortsatte, indtil han drejede ad A3 mod München, i Biebelried Kreuz ved Würzburg. Da vi kl. 13.50, efter 770 km (hjemmefra), kom frem til Rast Ohrenbach, lige syd for Würzburg var det, selvom der var truende mørke skyer og kun 16 °C, tid til at vi skulle have lidt frokost, som også denne gang bestod af laksesandwich, pølsebrød, frikadeller og denne gang en Royal Red øl til. Da vi havde fået en øl til maden, måtte vi lige holde lidt ekstra pause, så vi kørte først videre kl. 14.50. Vi fortsatte ad A7 videre mod syd og kl. 16.20, kørte vi forbi Ulm, hvor Domkirken, [Ulmer Münster](#) har verdens højeste kirketårn på 161,53 m.

Klokken 16.55 efter 936 km, var "Flammen" igen blevet tørstig, og vi kørte ind på Rasthof Illertal, som er den sidste på A7 inden Memmingen Kreuz, hvor vi drejer af for at tage A96 mod Lindau og Østrig / Schweiz. Jeg studsede over regningen for tankningen på 80 €, for der havde været nogle problemer med, at jeg sagde tank 4 og tankpasseren sagde, nej du holder ved tank 6. Da jeg så på regningen, kunne jeg se, at det var Benzin95 jeg skulle betale for, og jeg havde altså tanket diesel. Det viste sig, at en ved den anden kasse havde betalt for min diesel, og da jeg ikke ville betale for hans benzin, fik jeg de ca. 15 € tilbage, som jeg havde betalt for meget. Jeg havde også købt en "Vignette", så vi var sikre på, at vi kunne køre på vejene det korte stykke, vi skulle gennem Østrig. Efter tankningen syntes vi, at vi skulle holde natpause her, for i stedet at stå op tidligt, så vi kunne nyde at køre i dagslys gennem Alperne i Østrig, Schweiz og Italien. Vi fandt en af de få pladser som var til lastbiler og Campingvognstog foran Rasthauset. Desværre var vi ikke lige så heldig som sidste gang, idet der holdt en kølebil, vi kunne høre, 4 rækker væk. Så vi tænkte på Morten – Det var godt, at han ikke var med, for han havde bare vrøvlet, og sagt han ikke kunne sove, selv om han nok "sov som en sten". Det gjorde vi. Som noget nyt fik vi rugbrød med pålæg til aftensmad sammen med et enkelt glas rødvin, for øllene var sluppet op. Vi tager vel ikke "Vand med over åen eller sand med til Sahara" – Vi skulle jo til Italien, hvor der er masser af god vin. Efter aftentoilette gik vi en lille tur, inden vi satte os ind og nød skumringen med at læse i en bog, indtil vi var klar til at gå i seng. Imens vi sad og læste blev skyerne mørke, og det begyndte at blæse. Klokken 20.00 lukkede Karin døren og sagde, nu var det vist tid til at gå i seng for der kom regn. Snart kom der en kraftig vind, og vi fik et pænt regnskyl. Jeg fik mig også løsrevet fra min bog, og gik i seng til min dejlige kone, så vi kunne få en god nats søvn. Vi havde sat vækkeuret til kl. 04.00, men vi var selvfølgelig vågne et par minutter før uret "bimlede". Det må være vores alder, der gør at vi næsten altid vågner 5 min før vækkeuret – Også derhjemme når vi skal på arbejde.

Vi lå klar og ventede på vækkeuret skulle "bimle", så vi kunne stå op. Det virkede for nøjagtig klokken 04.00. sagde det "Bip" "Bip" og lidt senere i en højere og hurtigere rytme. Karin syntes ikke, vi skulle se hvor hurtigt og højt, det kunne blive. Jeg ved ikke om det var tidspunktet, men jeg glemte helt at give de obligatoriske morgenkys. Vi gik over i Rasthuset og fik gjort morgentoilette. På vejen tilbage købte vi et par kopper kaffe ved en sød og morgenfrisk servering. Mens jeg skruede benene op på campingvognen, smurte Karin et par stykker franskbrød, som vi kunne spise på turen. Kl. 04.25 var vi klar til at køre videre, køleskabet var sat på 12 v drift og fungerende fint, nu motoren på bilen var startet. Snart var vi ved Memmingen Kreuz, hvor vi drejede ad A96 mod Lindau – Vi kender turen, for det er samme vej vi kører, når vi skal til Ischgl på vinterferie. På det første stykke havde vi fundet os en ny ven, som fulgte efter os på næsten samme måde som ham tidligere. Denne gang var det også en Skoda Octavia med campingvogn, bare i sort. – Mon de er i løbetid, og de tror "Flammen" og "Sneglehuset" er villig hunkøn. Det kunne sgu blive kønt hvis de kørte "op i røven på os". Nå skidt han skulle tanke, og så fik vi fred igen. Vi holdt vores marchhastighed, og blev overhalet af bl.a. en campingvogn, hvor der stod: "Im Hotel bin Ich nur Gast, im Wohnwagen bin Ich zu Hause". Han havde også overhalet os tidligere, hvor vi havde lagt mærke til den, men det er vel i bund og grund derfor, vi kører med Campingvogn – Kan det siges bedre – NEJ!

Undervejs

På den videre tur mod Lindau og grænsen til Østrig / Schweiz, hørte vi også i radioen, at nu havde 14 ud af de 16 Bundesländer Urlaub – Heldigvis er der nogen af dem, der skal hjem nu! Vi kunne godt mærke på trafikken at der var mange undervejs både ud og hjem. I 10 °C krydsede vi kl. 05.25. grænsen til Østrig ved Lindau, 1.014 km fra vi var kørt hjemmefra. Vejret var svært at bedømme for det var stadigt tussmørke, men det så ud til at være lyse skyer, som forhåbentligt ville "brænde af" når solen kom. Lige efter Hohenems drejede vi af for at køre ind i Schweiz. Vi kørte forbi toldstedet, men uden nogen kontrol, og nu gik det videre mod syd på de schweiziske motorveje. Kl. 06.10 kørte vi forbi afkørslen til Vaduz, som er hovedstaden i Liechtenstein. Vi fortsatte ad den Schweiziske motorvej mod [San Barnardino](#) passet, som vi dog ikke ville køre over, idet der er lavet en tunnel gennem bjerget.

Da vi næsten var fremme ved San Barnardino tunnelen, blev motorvejen reduceret til en tosporet vej, og hvis vi var heldige til tre spor, hvor de to gik opad. At der var to spor opad, kan jeg godt forstå, ellers var man jo aldrig kommet forbi langsomt kørende lastbiler etc. Vi var ikke en af de langsomtkørende, for vi har motorkraft nok. Uden problemer var vi fremme ved tunnelen, som vi klarede fint. Vi troede, at vi var kommet til Italien, for da vi kom ud var alle skilte på Italiensk, men vi fandt ud af, at Schweiz jo har flere sprog. Størstedelen taler vist nok tysk, men et stort mindretal taler Fransk, og her i Graubunden taler man så Italiensk. Efter San Barnardino tunnelen skulle vi så igen sno os ned til et rimeligt højdeniveau. Her var det bare 8 % på en strækning over 14 km. På vejen ned måtte vi køre i 4 gear og bremse mange gange, for at holde hastigheden nede på et niveau, så vi kunne klare de hårde hårnålesving, der kom undervejs. Pludselig protesterede kontrollamperne i bilen. Der blev vist en skruenøgle, som betyder vi hellere må tage på værksted. Efterfølgende kom, at der var problemer med indsprøjtningen. Karin blev lidt bleg efter vores oplevelse med "Citronen" i Italien for 2 år siden, men da jeg for første gang efter 12 km rørte speederen, så forsvandt alle advarsler, og vi kunne køre resten af turen uden "problemer". Da diesel var billigere i Schweiz, nåede vi lige at tanke en gang i Bellizona inden vi nåede grænsen. Efter endnu flere nedkørsler og hårnålesving nåede vi grænsen mellem Schweiz og Italien. Vi var igen kommet ind på Motorvejen, og hurtigt efter vi kom til Italien (Ciasso), måtte vi køre gennem det første betalingsanlæg, hvor vi betalte 2,80 € for at køre mod Milano. Kl. 09.30.

Camping Miraflores, Rapallo

kørte vi forbi Milano og måtte betale 3,70 € for at kunne køre videre mod Genova. Senere kunne vi nøjes med at trække en billet, som kunne hjælpe os helt frem til Rapallo. På turen fra Milano så vi mange flere motorcykler, end vi er vant til, næsten alle med 2 på. Pigerne bagpå så enten ud til at være meget unge eller meget meget slanke – For at holde sig til et sprog vi kan forstå, så var der ikke meget "røv" på dem. Ud over det med motorcyklerne, så kunne vi også konstatere, at i Italien var flere kornmarker allerede høstet – De er nu tidligere ved det end os. Nå skidt efter lidt skærmydsler med at GPS'en fortalte, at der var andre hurtigere veje til Rapallo, så valgte vi at køre forbi Genova, som vi passerede kl. 11.20 imens solen

skinnede fra en næsten klar himmel, og det var 25 °C i skyggen. Klokken 12.00 var vi fremme i Rapallo, hvor vi kørte ind ad indkørslen til [Camping Miraflores](#), som ligger lige ved motorvejsafkørslen. Da vi kom frem, blev vi straks vinket ind, og vi kunne vælge mellem plads 7 eller 10. Vi valgte plads 10 som lå i skyggen under nogle træer. Det er små pladser, men vi fik ved hjælp af moveren placeret os rigtig fint, men campingvognen var desværre for lang til at vi kunne parkere ud mod vejen, så vi måtte klemme "Flammen" ind på siden, hvor vi skulle sidde. Der var OK plads til bord og stole, så vi kunne nyde en cola efter vi havde stillet os på plads. Efter vi havde meldt det i receptionen, var vi klar til at tage cyklerne ind til Rapallo centrum, så vi kunne finde ud af hvor stationen lå, så vi kunne finde frem til toget, som i morgen skulle bringe os til "Cinque Terre" (5 jorder). På vejen tilbage var vi i byens "Billa", hvor vi fik købt lidt fornødenheder, herunder en Lambrusco. Efter lidt afslapning var det tid til aftensmaden og lidt sightseeing på pladsen, inden vi trak indenfor, for at Karin kunne få hvilet ud, og jeg kunne få opdateret min beretning hertil. Godnat og sov god, nu går jeg i seng for at være klar til morgendagens oplevelser i "Cinque Terre".

mandag, den 23. juli 2012:

Vækkeuret var sat til kl. 07.00, da vi gerne ville til "Cinque Terre" tidligt på dagen. Vi havde forhørt os i receptionen eftermiddagen før, så vi var sikre på hvilket tog, vi skulle med, både frem og tilbage. Om natten havde det blæst "en halv Pelikan", og vi havde været vågne flere gange i løbet af natten. Den ene gang var jeg ude for at redde mit "dækken" til bilen som var blæst af og lå et lille stykke ned ad vejen. Da vi stod op, kunne vi konstatere, at der var fuldstændig stille ved de andre campister ned ad den lille vej. Efter at være lettet på toilettet fik vi morgenmad inde i campingvognen, da vi syntes de blæste lidt for meget, og vi ikke havde rigtig tid til at sidde og nyde det. Vi ville hellere af sted, så vi kunne være sikre på at være ved stationen i god tid,

Cinque Terre

selv om vi ville gå de ca. 2 km. derved, som en opvarmning til dagens udfordringer i "Cinque Terre". Klokken 08.00 var vi efter et godt morgenmåltid, med pålæg, oste, hjemmelavet marmelade og en "En lille en" til, klar til at gå ned til stationen, som ligger i centrum af Rapallo. Vi stillede os i køen for at købe billetter, og efter ca. 20 min. var det vores tur. Vi fik 2 returbilletter til "Cinque Terre", og betalte €22,80. Den rare mand i billetlugen gav os et papir, hvor alle afgange fra Rapallo var vist, og foreslog vi tog et af togene som gik direkte, så vi slap for at skifte i Sestri Levante. Vi kunne også se hvilke afgange, vi kunne tage tilbage til Rapallo. Da vi havde ca. 1 time til togafgang, gik vi en lille tur ned til havnepromenaden, hvor vi sad og nød det i solen, indtil vi atter gik tilbage til stationen for at være sikre på, at komme med toget. Da vi kom til stationen, kunne vi se at køen til billetlugen, nu var dobbelt så lang som før. Vi kom op på perronen, og præcis kl. 10.08. kom toget ind på stationen. Vel om bord i det 2 etagers tog, var vi heldige hurtigt at finde 2 pladser lige indenfor svingdøren i underste etage, så vi sad og havde udsigten ud over bugten, i hvert fald når vi var udenfor en af de mange tunneller undervejs. For hver station vi holdt ved kom der flere og flere passagerer om bord, og kun meget få stod af, så efterhånden stod folk i gangene. Vi nød vores plads og kunne nyde de fantastiske uer ud over den Liguriske bugt. Kl. 11.00 holdt vi i Monterosso al Mare, som er den første station i "Cinque Terre". Vi var blevet anbefalet at køre helt til Riomaggiore, som er den sydligste af de 5 byer i "Cinque Terre",

Via dell Amore

så vi kunne starte med de letteste vandreruter. Vi var ved stationen kl. 11.23 og stod af, for at finde et sted, hvor vi for €5 pr. person, kunne købe et vandrekort (billet) til 1 dag, for vi mente sagtens, vi kunne nå frem til Monterosso i løbet af dagen. Lige efter vi kom ud fra stationen, så vi en information, så der gik vi ind og købte vandrekort, fik en ruteoversigt, og her fortalte de, at stien langs kysten mellem Manarola og Corniglia var spærret på grund af skred. Her kunne man i stedet vælge at tage toget eller gå den "hårde" rute op over den lille bjergby Volastra og C. Pianca. Vi havde nu fået vandrekort, og begav os på vej mod Manarola. Inden vi kom ud af [Riomaggiore](#) kom vi til et lille hus ved stien, hvor der stod en masse mennesker i kø. En dame råbte på italiensk om der var nogen med billetter, så skulle vi bare komme denne vej. Vi fik et klip i vandrekortet og kunne "overhale" alle de mennesker, som stod i kø for at købe vandrekort. Vi frydede os over, at vi have taget os tid til at gå ind i den første info-butik og havde købt vandrekortet der. Vi var nu på stien, "[Via dell' Amore](#)" hvor stien går helt ude på kanten og flere steder igennem "Gallerier", som består af Tunneller med huller (vinduer), man kan se ud

fra. En fantastisk flot tur med fin udsigt ud over "Area Marina Protetta delle Cinque Terre", som er den fredede bugt foran "Cinque Terre" (er på Unescos liste). Da ruten stort set var flad, syntes vi, at vi sagtens kunne gå den hårde tur, oppe i bjergene, mellem Manarola og Corneglia. Vi gik op ad vejen - den eneste der er for at køre til [Manarola](#). Lige udenfor byen var der en stor P-plads, hvor de kørende kunne holde, hvis der var plads, når de skulle besøge byen. Uden for bommen til P-pladsen holdt mindst hundrede biler langs vejsiden. Langt om længe fandt vi en lang - lang trappe, som var mærket med et hvid-rød symbol og et tal for ruten (6), som vi så kunne følge resten af vejen. Vi var ikke helt sikre på om det var rette vej, men vi havde ikke fundet nogen skiltning i byen, og vi havde set andre gå denne vej. Vi tog chancen og begyndte at gå op ad de mange trapper. Et stykke oppe blev vi overhalet af en ung fyr, som strøg op ad trapperne. Lidt efter kom hans forældre, i hvert fald var det hans far. Han var Hollænder og hun var Italiener, og dem snakkede vi med flere gange på turen opad, hvor de ventede på os for at vise os, hvor der

Corneglia

var små stier, vi skulle måske 50 m ud af for at få nogle fantastisk flotte vuer over Manarola og Riomaggiore. Efterhånden kom vi frem til en lille asfaltvej, hvor der gik en sti lige ved siden af, her foreslog parret at vi tog vejen op til den trappe, vi kunne se foran os ca. 500 m fremme. Igen gik det opad på trapper, hvor solen bagte fra en næsten skyfri himmel. Vi måtte stoppe flere gange for, at drikke noget af vores vand. Ofte passede det, så vi lige nåede frem til det Hollandsk-Italienske par, så de kunne give lidt fif på, hvad der var at se. Da vi stønnende fik lidt vand sagde hollænderen, at det var så de første 400 trin. Og det fortsatte opad og opad, afbrudt af steder, hvor parret ventede på os for lige at sige vi skulle gå lidt derud af for at få en fantastisk udsigt. Efterhånden var vi kommet op til den lille bjergby Volastra, hvor vi skulle dreje ind på rute 6d for at komme til C. Pianca. Vi mente, at vi havde vand nok, så vi fortsatte på ruten, som her gik på ca. 1/2 m smalle stendiger, som afgrænsede vinmarkerne. Til højre var der en smal vinmark, og til venstre var der 2 - 3 m. lodret ned til næste smalle vinmark. Vi balancerede videre lidt ned og lidt op (mest op), til vi nåede frem til C. Pianca,

På vej mod Volastra

hvor vi drejede ad ruten 7a, for at komme ned til Corneglia. Ned ja, men undersvejs gik det både opad og nedad, men selvfølgelig mest nedad, idet vi jo skulle ned til byen, som ligger helt nede ved vandet. Vi nåede vel frem til [Corneglia](#), og da vi stadig havde en hel flaske vand, besluttede vi os for at fortsætte ad stien mellem Corneglia og Vernazza. Vi havde jo klaret den hårde rute over bjergene, så vi kunne også sagtens klare en rute mere. Vi fik igen kontrolleret vores vandrekort ved en kontrolpost, inden vi startede på ruten. Da han kunne se, at vi var vandret fra Riomaggiore, syntes han det var flot, at vi fortsatte på næste rute - respekt.

Snart begyndt det igen at gå opad og nedad ad stier, hvor trapperne var lavet af natursten, som enten lå naturligt eller var "smidt" hen for af virke som trin, når man skulle op eller ned. Hele tiden op eller ned, stort set ingen flade stykker på denne rute hvor vi kunne slappe lidt af i de "dirrende" benmuskler. Vi var heldige, at der begyndte at trække skyer ind over. De kom oppe fra bjergene, og nogle af dem så lidt mørke ud. Som sagt følte vi det var heldigt, for det gjorde det mere behageligt at gå mellem vinstokke og træer, når solen ikke bagte ned på os. Vi kom også på denne rute til det ene fantastiske udsigtspunkt efter det andet. Fotoapparatet var efterhånden ved at være rødglødende af alle de billeder. Efterhånden kunne vi rigtig mærke det i benene, specielt når vi gik ned af trappetrinene, og vi havde fået vores sidste vandflaske tømt. På den sidste nedstigning af stejle trappetrin, ned mod Vernazza kom et par dråber regn, lige da vi kom til den første cafe. Her droppede vi ind og bestilte en cola og en øl, som vi nød mens det dryppede lidt fra himlen. Det blev ikke til så meget, at man kunne se det på fliserne, for det fordampede straks det ramte dem. Da vi havde nydt cola og øl samt udsigten fra terrassen, var vi ladet op til at gå de sidste ca. 100 trin ned til den lille by Vernazza. Karin havde ondt i benene, så vi snakkede lidt, om vi skulle tage toget hjem, eller om vi skulle gå den sidste rute mellem [Vernazza](#) og Monterosso. Karin mente, at det bare var lidt øm-

Cafe

hed som skulle gås væk, så vi besluttede os for at tage sidste etape med og så forøge antallet af småpauser på turen. Da vi havde tømt den sidste flaske vand, måtte vi lige rundt i byen – 1 gade. Der var ingen købmand, så vi købte 2 flasker Frizzante, som vi tog med på turen. Turen startede op ad trapper, ud af byen – Mange trapper, og vi måtte have mange pauser på vej opad. Jeg kunne mærke at jeg havde fået øl, eller var det væskemangel. Når jeg gik op ad trapperne, havde jeg tendens til ligesom at dreje – have lidt overbalance mod venstre. Det fortog sig heldigvis efterhånden. På vej op ad trappen ud af byen, mødte vi en ældre og en ung mand. (Far og søn eller bedstefar og barnebarn?). Dem snakkede vi med

Vernazza

mange gange på turen op ad trapperne, når de holdt pause, og vi indhentede dem så vi kunne holde pause. Benene havde det rimeligt på det lange stykke op fra byen. Værre var det, når vi skulle ned ad trapper. Karin kunne næsten ikke bøje det ene ben, så det blev et "humperi" hver gang det gik nedad. Vi var glade for, at vi havde købt 2 flasker vand for med rationering holdt den ene flaske til, vi var ca. halvvejs. Også her var der den ene betagende udsigt efter den anden. Efterhånden kunne vi se at Monterosso lå lige under os. Men vi skulle stadig både opad og nedad de skæve trappetrin. Det gik over stok og sten kunne man roligt sige. Efterhånden var Karins ben meget trætte og gjorde ondt, så vi holdt mange pauser på det hårde stykke, ad meget stejle trapper ned mod byen. Mine ben var nu heller ikke noget at råbe hurra for. Vi kunne se, der var andre end os, som var godt brugt, og da vi nåede ned til [Monterosso](#), så vi hende der havde gået foran os falde på trappen, da hun ville tage en "rigtig trætrappe" ned til stranden. Vi fortsatte ned ad en skrånende vej, som gik ned oppe fra et højtliggende hus. Snart var vi nede i Monterosso, hvor vi kunne se jernbanen gå på en bro hen over. Vi gik under broen men kunne ikke finde op til banegården. Vi så nogle andre, der ledte som vi, og dem fulgte vi efter langs strandpromenaden hen til en tunnel igennem bjerget. Her mødte vi nogle, som gik modsatte vej, slæbende med kufferter, så vi måtte være på rette spor. Da vi kom ud af tunnelen, kunne vi se, at Monterosso var mindst lige så stor på den side af bjerget. Længere fremme kom vi til banegårdens indgang, og vi gik op på peronen for at vente på toget, som skulle komme ca. 15 min senere. I højtaleren sagde de, at de to næste tog var 10 min forsinket. Vi faldt i snak med 2 yngre ægtepar fra Skive, som hver havde 2 drenge med. De syntes det var rigtig flot, at vi havde klaret hele turen, på gå-ben, fra Riomaggiore til Monterosso på ca. 6 timer. De havde selv taget toget mellem Manarola og Corneglia. Da de hørte, at vi havde klaret det på vand og lidt chokolade, fik den ene pige ondt af os og fandt et par kiks i tasken, som vi skulle have. Vi havde nu klaret os godt, med det vi havde og var ikke en gang sultne endnu – det er meget normalt at vi lever på morgenmaden indtil aften, når vi har fri. Med forsinkelsen på 10 min kom vores tog kl. 18.00. Efter ca. 50 min stod vi af på stationen i Rapallo, og begyndte at gå hjemad mod campingpladsen. Vi ville lige ind i Billa og hente lidt "Antipasti", mælk og vin til aftensmaden, men af uransagelige grunde opdagede vi ikke, at vi gik forbi butikken. Vi snakkede længe om, at nu måtte den snart komme, men efterhånden kunne vi godt se, at vi var forbi butikken. Ved siden af en tankstation, fandt vi en Carrefour Express, og gik derind for at købe skinke, mælk, vin og en 1½ ltr. vand, som vi straks tog hul på, da vi kom ud af butikken. Vi drak flere gange af den på vejen hjem til campingpladsen.

Vel tilbage ved campingvognen drak vi resten af vandet, delte 2 øl og fik et glas vin til aftensmaden. Efter vi havde spist var det tid til at gå i bad, for vores ben var sorte næste op til knæene, og selv i ansigtet kunne vi mærke, at vi havde sandkorn som klistrede i den udtørrede sved. Efter en større rengøringsproces satte vi os igen for at nyde det gode vejr, mens vi drak noget mere sodavand, inden vi gik i seng for at hvile de meget trætte lemmer. Jeg tror aldrig, at jeg har drukket så meget lige inden jeg skulle sove og regnede også med, at jeg så skulle på toilettet et par gange i løbet af natten. Sådan gik det ikke, for vi sov begge igennem lige til næste morgen.

Vores plads i Rapallo

tirsdag, den 24. juli 2012:

Vi vågnede kl. 09.07, helt nøjagtigt. Vi stod op til en dag med høj sol fra en næsten skyfri himmel. Dagen havde vi besluttet skulle gå med ren afslapning, efter vi havde brændt næsten alle kræfter af i går – Vi kan sige at dagen skulle bruges til at lade batterierne op igen. Efter vi havde fået morgenmad med ost, pålæg og "En lille en", så var det som om hjulene begyndte at dreje lidt lettere. Vi var stadig lidt ømme i benene, men slet ikke, som vi havde frygtet. Da jeg ikke

havde haft energi til at skrive beretningen for dagen i går, så satte jeg mig i skyggen inde i campingvognen og fik skrevet om vores oplevelser i "Cinque terre". Karin sad ude i solen, for at få batterierne fyldt op med D-vitamin. Sidst på formiddagen var jeg færdig med at skrive på beretningen, og jeg skulle op på toilettet for at hælde noget af "vandet fra kartoflerne". De havde lige gjort rent, så gulvet var glat, så jeg gik forsigtigt, selv udenfor var fliserne glatte. Da jeg så skulle ned af trappens 4 trin, så gik det helt galt. Da jeg trådte ned på højre fod var det som om det var ren is, og jeg lagde mig lige så kort (lang) jeg er på de nederste to trappetrin. Da jeg rejste mig kunne jeg se på de 3 unge mennesker, som var i svømmepølen, at de havde overværet mit styrt. De var vist målløse over, at jeg rejste mig igen. Jeg havde slået ringfingeren på højre hånd, slået underarmen på venstre, så der var en bule på armen, men allerværst var det gået ud over ryggen. Heldigvis var jeg landet på venstre side, og ramt med fedt og muskler. Ingen vitale dele så

Rapallo

ud til at være ramt. Jeg tisede ikke blod, så nyren var forhåbentlig gået ram forbi. Så er det nu godt, at være lidt godt polstret, så ingen vitale dele tager skade. Det gjorde sgu godt nok ondt, men med lidt kærlig pleje og lidt smøring med det Aloe Vera, Karin havde fået ved Marilena, så gik det snart bedre. Mens jeg sidder her og skriver, så er det kun fingeren, der er lidt tyk og ryggen som er blå og meget øm. Nå skidt videre til beretningen. Efter at have sundet mig et stykke tid, var vi klar til at tage cyklerne for at køre ind i [Rapallo](#) for at handle ind i Billa. Vi ville lige sightsee lidt langs havnen, inden vi fandt Supermarkedet. Vi kørte ind til havnen og drejede denne gang mod højre, for at se hvad, der var på den side af bugten. Det blev

ikke til den store tur, for allerede efter et par hundrede meter, begyndte det at gå godt opad. Da vi havde klaret bakken, sagde Karin, at hun ikke syntes, vi skulle køre videre. Termometret stod på 32 °C, da vi vendte cyklerne og fandt hen til Billa, som lå lige før Stationen, når vi kom fra havnen. Så tro da pokker vi ikke fandt butikken i går på vej hjem fra stationen. Vi kom hen til Billa og fik købt forskellige fornødenheder, som vand, mælk, lidt antipasti, øl og Lambrusco, inden vi fortsatte turen tilbage til campingpladsen. Her satte vi os i skyggen og nød antipastien med lidt Lambrusco og danskvand til. Resten af eftermiddagen gik med at slappe af indtil det var tid til et bad, inden vi gik op i den lille restaurant på pladsen, hvor vi fik Pizza og Peroni-øl. Nu sidder vi udenfor under træerne og nyder mørkningen og en sodavand, mens jeg skriver lidt, indtil det bliver tid til, at vi trækker indenfor, for at gå i seng så vi kan være klar til morgendagens tur til det næste mål. Der var SMS fra Kasper, som havde husket vores aftale om, at han skrev, hvad DMI skrev om vejret det næste steder, vi skulle hen efter planen. Både Firenze og Rom så ud til at få over 30 °C. den næste uges tid.

onsdag, den 25. juli 2012:

Jeg vågnede kl. 07.10. og kiggede på Karin. Efter et par minutter slog hun også øjnene op og sendte mig et stor smil. Jeg glemte igen de obligatoriske morgenkys, men det må vi så indhente senere. Jeg var noget øm i ryggen efter mit fald i går, men fik mig stablet på benene. Vi havde det næsten værre begge to med ømme muskler i både læg og lår. Nå ja, vi fik os kæmpet op.

Karin gik på toilettet i campingvognen, men jeg skulle også lave "bummelum", så jeg tog den op til toilettet, og den famøse trappe. Jeg klarede trappen både op og ned uden yderligere uheld. Solen skinnede og det var allerede 26 °C, (langt mere end midt på dagen inden vi kørte hjemmefra), og skyerne fra i aftes var næsten helt væk. Der hang lidt tynd varmedis over bjergene. Mens Karin lavede morgenmad, gik jeg lidt og puslede med at få nogle ting pakket væk inden turen. Da vi havde fået det sædvanlige morgenbord, dog kun med en lille "En lille en", så fik jeg tømt spildevandet, sat cyklerne på og gjort klar, så vi kun manglede at få "Sneglehuset" spændt efter "Flammen". Vi kunne se, at der var en i receptionen -

"Flammen og Sneglehuset"

hende der serverede Pizza i går - så vi gik over for at betale de ca. €89, som de 3 overnatninger kostede. Støttebenene blev skruet op og moveren spændt mod hjulene, og nu var vi klar til, at lade moveren køre "Sneglehuset" hen bag "Flammen", som var kørt ud på den lille vej. Vores Østrigske naboer kom ud for en lille passiar, inden vi var klar til at ordne det sidste. De var på vej til Gardasøen, og vi den modsatte vej. Klokkeren 08.50 var vi klar til at forlade Camping Miraflores. Vi blev ledt ud af en af ejerne, som på sin Scooter kørte foran og sikrede, at vi kom rigtigt ud til betalingsanlægget, hvor vi skulle køre på motorvejen. Hvilken service. Vi fik et stort smil og et

Chiao, da han var sikker på, vi kom den rigtige vej. Vi trak en billet i betalingsanlægget og tog motorvejen mod Livorno og Firenze, flere steder kunne vi genkende afkørslerne til de byer, vi kendte fra turen til "Cinque Terre" i går. Klokkeren 09.50 kom vi til et skilt som viste, at vi kørte ud af Ligurien og ind i Toscana. Vi havde nu kørt 1.560 km, siden vi kørte hjemmefra. Temperaturen var 27 °C. Efter vi kom ind i Toscana, så vi flere store virksomheder, hvor der stod kæmpe blokke af Marmor, og snart kunne vi se bjergene til venstre, hvor blokkene blev skåret ud og hentet hen til forarbejdning til fliser eller lå klar til håbefulde billedhuggere. Ved byen Massa stod alle afskygninger af marmor, lige fra helt hvide til næsten sorte. Vi kørte over flere næsten helt udtørrede floder, og ved Viareggio forlod vi motorvejen mod Pizza og drejede ind på motorvejen mod Firenze. Her var meget fladt og en kæmpe sø samt nogle lidt mindre søer, som vi rigtig kunne få et vue over, nu vi bevægede os lidt op i bjergene på vej ind mod Lucca og Firenze. Lige før Pistoia var der flere kilometer, hvor der på begge sider af motorvejen var planteskoler. Træer og buske stod i lange fine rækker, klar til at blive solgt videre. Kl. 11.19 var vi fremme ved afkørslen til Firenze og betalte €26,10. Temperaturen var nu 30 °C, som Kasper havde skrevet til os i sin SMS. Snart var vi fremme ved selve Firenze, hvor vi skulle holde ører og øjne åbne, så vi kom den rigtige vej. Pludselig drejede højre spor til højre, men efterhånden havde vi lært den Italienske trafikmoral, og med blinkeren til fik vi os klemt ind i venstre spor, og det uden mukken fra dem bagved. Enten var de vant til det eller de tænkte – ja, de skøre turister, men kl. 11.50 drejede vi ned ad indkørslen til [Camping Michelangelo](#). Lidt åndsvagt holdt der en Belgier, den for-

Camping Michelangelo, Firenze

kerte vej i sporet, hvor de nye gæster skulle holde. Da han kom ud efter betaling, fik vi os kantet forbi hinanden, og vi kunne gå i receptionen, for at tjekke ind. Vi blev vist hen til plads nummer 128, hvor vi efter nogle besværligheder fik os placeret og sat markisen op. Desværre har vi intet termometer, men vi er sikre på at temperaturen fik et godt nøk opad, da vi sad og slappede af i skyggen. Da butikken åbnede kl. 17.00 var vi oppe for at købe lidt Antipasti, øl og brød, som vi fik til aftensmad under oliventræet på vores plads. Lige nu sidder jeg med og skriver på beretningen, mens jeg nyder et glas rødvin, og duften fra Laurbærhækken, som skiller pladserne over mod den anden vej. Efter-

middagen har vi ellers brugt på at sidde i skyggen og få vores spændende bøger læst færdige. Lige nu løser Karin en kryds og tværs, og når skumringen er ved at falde på, skal vi op på Piazzale Michelangiolo og nyde det fantastiske vue ud over Firenze, og se når byens lys bliver tændt – Det er en kæmpe oplevelse, som vi håber andre får lejlighed til, at nyde som vi. Efter vi kommer hjem er det vist tid til, måske et enkelt glas inden det er sengetid, så vi kan hvile vore trætte lemmer, efter endnu en dejlig feriedag. I hører mere i morgen.

torsdag, den 26. juli 2012:

Vi vågnede kl. 07.30. men syntes alligevel det var tidligt at stå op. Vi lagde os om på den anden side for at sove en times tid mere, men det blev det ikke helt til. Kl. 08.15. kiggede vi på hinanden og blev enige om, at vi lige så godt kunne stå op, for vi troede ikke på, vi kunne sove mere. Jeg havde ondt i ryggen efter mit styrt, så jeg måtte vride mig rundt, så jeg kunne komme op. Vi huskede de obligatoriske morgenkys, Karin gik på toilet i campingvognen, mens jeg måtte op på "det store for at lave stort". Da jeg kom tilbage, havde Karin sat på bordet og startet kaffemaskinen. Men kaffemaskiner er vist ikke noget, de er så vant til her i Firenze, for pludselig var der ingen strøm. Jeg måtte over og slå termosikringen til igen. Efter et par minutter gik den igen, nu blev jeg ovre ved sikringsskabet og flyttede elstikket til en anden sikring, men efter et par minutter var det galt igen. Jeg flyttede stikket tilbage igen og nu var kaffen færdig, så jeg kunne gå over til campingvognen, hvor min dejlige kone kunne servere et flot morgenbord. I dag med et par stykker "En lille en". Efter dejlig morgenmad slappede vi af ved campingvognen med en god bog. Karin var begyndt på den "Ken Follett – De fem løvers dal" jeg sluttede med i går, og jeg med min nye bog "Mustard point" som handler om Hvidsten gruppen under besættelsen. Vi var begge næsten umulige at rive væk, så først ved 12-tiden kunne Karin rive sig lidt løs, så hun kunne få en sammenklappet med hvidløgsspegepølse, hun havde med hjemmefra. Jeg var helt væk i min bog, så jeg havde ikke tid, til andet end det vand vi drak indimellem. Efterhånden var jeg kommet næsten til enden af bogen, og af en eller anden grund, må det have truffet mig lige i hjertet, for jeg sad og læste, mens tårerne trillede ned ad kinderne på mig. – Det gør de for

Ponte Vecchio

resten og nu, hvor jeg skriver om det. Jeg måtte lige lægge bogen og få samling på mig selv, og få tørret øjnene så jeg kunne læse bogen færdig. Karin havde vist haft lyst til at gå ned i Firenze tidligere, men hun havde lagt mærke til min "sindstilstand", og forstod at det var vigtigt, at jeg fik lov til at læse bogen færdig, inden vi gik. Det var i øvrigt også alt for varmt at gå inde i byen før kl. 14.00. Da jeg var færdig klædte Karin om til en let sommerkjole, og jeg T-shirt og andre korte bukser. Jeg måtte lige prøve med et par stykker, indtil jeg fandt dem der "generede" mig mindst. Vi begav os op på Piazzale Michelangiolo, hvor vi fulgte vejen et lille stykke videre, indtil vi fandt trappen / den lille vej, som gik ned til porten i bymuren. Et kort stykke gik vi gennem de små gader, inden vi drejede ud til floden Arno, og den bro hvor vi havde hængt vores hængelås, da vi var her for to år siden. Vi fulgte floden hen mod "[Ponte Vecchio](#)", som er den mest berømte bro i Firenze, og i øvrigt den eneste som blev skånet under anden verdenskrig. Vi gik gennem "gedemarkedet" oppe på Ponte Vecchio, hvor alle de små butikker nu er guldsmedeforretninger – Det er nok ikke andet, der kan være i de minimalistiske butikker, som hænger på broens sider. Det var noget andet for mange år siden, da det var smede og slagtere og den slags forurenende virksomheder som "boede" på broen, så de kunne lade affaldet falde ned i floden, og så lade det forsvinde af sig selv. Tja Italienerne har nu altid været gode til affaldsbortskaffelse – Nu er det plastic de bortskaffer ved at lade det flyde langs vejene, selv om vi på campingpladserne skal sortere det til genbrug. Andet affald og skrammel ser vi også ligge de underligste steder, når vi bevæger os lidt uden for alfarvej – Vi så det i Cinque Terre, når vandreruten fik os til øde steder. Nå tilbage til Firenze. Efter vi var kommet over Ponte Vecchio, kom vi frem til en markedsplads

Vildsvinet ved markedspladsen

hvor alt i læder blev solgt. For mig var det en glæde, at vi kom til vildsvinet i bronze, som står på pladsen – Vi havde nemlig hver vores opfattelse af hvilken by det var i. Vi fortsatte op ad gaden, forbi Guzzi, Prada og andre store modehuses butikker og kom frem til den store plads ved domkirken – Europas anden største kirkerum. Fra før tiden hvor Firenze var hovedstad i Italien. Vi kom forbi det sted på pladsen hvor vi fik øl, da vi var i Firenze for 2 år siden – Karin siger den dyreste, hun nogensinde har fået. Vi fortsatte ad de små gader, og lidt længere fremme drejede vi ned at en smal gade, hvor der på begge sider af gaden var boder, så langt øjet kunne række. Der var vel højest 2 m. mellem boderne, hvor der var mest plads. Da vi kom frem til næste sidevej, drejede vi mod højre, for at komme ud af "gedemarkedet", men også her var boder på begge sider. Heldigvis var det en kort gade, inden vi kom frem til en lille plads, hvor restauranter etc. havde lidt udeservering. Vi var efterhånden tørstige, men syntes ikke vi ville ind på en decideret restaurant, og ved den tredje butik, kunne vi sætte os på et par træstole og få en øl. Vi ventede lidt, men der skete intet, så vi blev enige om, at det nok var selvbetjening. Der stod et køleskab med glasdør ud mod fortovet, så Karin gik over og kiggede på det. Pludselig spurgte et ældre herre ved det lille bord ved siden af, hvad vi manglede, og jeg sagde "Water and bier". Straks var han ovre ved Karin for at betjene hende. Alle de andre steder vi var gået forbi, havde de prøvet at presse på for at sælge noget – Man kan sige, at dette næsten var det modsatte. Vi fik slukket vores tørst, og begav os videre ad de små gader, vi ikke havde været i sidste gang, vi var i Firenze. Dengang havde vi ledt efter supermarkeder og købmændsbutikker, så vi kunne købe nogle fornødenheder. Nu vrimlede det næsten med små købmænd og steder hvor øl, vand og andre småting blev solgt. Vi valgte en pæn lys købmændsbutik, som viste sig at være noget større end det så ud til udefra. Vi fik købt brød, melon, Fernet Branca (€5 billigere end prisen ved campingpladsen) samt Gordon Bleu til aftensmaden. Hårdt belæst gad vi ikke længere "trisse" rundt i de stegende varme gader nede i Firenze, og begav og hjemad mod campingpladsen. Selvom vi ikke havde været i de små gader før, hjalp vores gode sted-sans os den rigtige vej, og da vi kom ned til floden Arno, var det lige hvor broen (med hængelåsene fra før 2 år siden, men alle hængelåse var fjernet) gik over floden. Da vi var på den anden side, fandt vi hurtigt ind til porten i bymuren, og begyndte den besværlige opstigning i over 30 °C. Selvom der var skygge fra træerne, så var vi nødt til "stønnende" at holde flere hvil op mod Piazzale Michelangiolo. Da vi var oppe på pladsen, skyndte vi os hen over den i høj sol, og det var en hel lettelse, da vi kom ind i skyggen fra træerne, og kunne begive os det sidste stykke ned til campingpladsen. Da vi kom ned til campingpladsens indgang, overtog jeg al bagagen, for Karin havde haft gavn af gåturen, og skulle lige "rigtig" lattes, inden hun kom ned til campingvognen. Efter Karin kom ned til

Duomo

ind i skyggen fra træerne, og kunne begive os det sidste stykke ned til campingpladsen. Da vi kom ned til campingpladsens indgang, overtog jeg al bagagen, for Karin havde haft gavn af gåturen, og skulle lige "rigtig" lattes, inden hun kom ned til campingvognen. Efter Karin kom ned til

campingvognen, fik vi slukket tørsten med danskvand, skiftet tøj og efter lidt restitution, var det tid til lidt Antipasti, bestående af Salami, oliven, brød og et glas Lambrusco. Efter at have fået lidt i maven, var jeg klar til at skrive dette afsnit i beretningen, og Karin kunne fortsætte på sin bog – Hun er svær at komme i kontakt med. Nu er jeg ved at være til vejs ende, med det jeg vil skrive fra dagens oplevelser i Firenze, og kan slutte af med min forventning om, at vi får et super måltid (som Karin plejer at lave det), og at vi efter aftensmaden tager et bad, hygger os og lige skal en tur omkring [Piazzale Michelangiolo](#) omkring kl. 21.00 så vi kan nyde udsigten over Firenze, når mørket falder på og lysene tændes i byen. Bagefter går vi nok hjem og hygger os, og nyder en enkelt cola inden det bliver sengetid, og vi siger "Vi ses i morgen".

fredag, den 27. juli 2012:

Vi vågnede først kl. 09.15 for dagen skulle være en afslapningsdag, hvor vi ville bruge dagen på afslapning, og måske at tage vores cykler for at udforske det sydøstlige af Firenze og måske finde et rigtigt supermarked. Karin sprang ud af sengen, da hun opdagede at klokken var så mange. Vi skulle have ladet batterierne på fotoapparatet, som vi havde taget ud i aftes og Videooptageren, men batteriet til fotoapparatet var ingen steder at finde. Heldigvis kan videooptageren både optage video og almindelige billeder, så vi må nøjes. Det ødelagde lidt starten på dagen for os, men vi lader os ikke slå ud, vi ved batteriet ligger et eller andet sted i campingvognen. Vi fik morgenmad inde i campingvognen med et par "En lille en" for allerede nu var temperaturen udenfor næsten ulidelig. Vi blev enige om, at det var for varmt til andet end at slappe af, så vi satte os i skyggen under oliventræerne og markisen, og læste i vores bøger. Vi havde heldigvis danskvand nok til, at vi kunne klare os indtil butikken på campingpladsen lukkede op igen kl. 17.00. Så vi besluttede os for IKKE at tage cyklerne ud i det kraftige solskin. Ved middagstid var der over 35 °C i skyggen, og vi skulle ikke køre rundt i stegende sol med de stejle bakker, der var i byen. Frokosten blev sprunget over, for det var ligesom ikke til at spise noget i den varme. Om eftermiddagen fortsatte den stegende sol fra en helt skyfri himmel. Blæseren kørte på højtryk for, at få os lidt afkølet, når vi var inde i campingvognen. Udenfor måtte vi flytte os efter hvor skyggen, og den svage vind kunne køle os bedst. En overgang var det simpelthen for varm at læse, så vi døsede i stolene i skyggen. Klokken 17.00 åbnede butikken, og vi gik op for at købe vand, øl, og lidt fornødenheder, så vi kunne få noget at spise, når temperaturen var mere behagelig. Da vi kom tilbage fra indkøbet, fik vi en Frizzante hvidvin, som var dejlig kold, og med de kølige bobler i næsen var det næsten som, at blive genoplivet. Vi syntes at det havde været en super oplevelse, i går, at stege det gamle tørre franskbrød med lidt olivenolie, og hvidløgssmør, så det skulle gentages, så det var aftensmaden, sammen med de oliven vi havde købt, og lidt dåsetun og den salami vi købte i Rapallo. Vi fik et lækkert måltid i skyggen under markisen omkring kl. 19.30 med et glas Sangiovese rødvin til. Karin syntes den havde en tanke, men den forsvandt. Karin skrev en SMS til Kasper, for at høre lidt om vejrudsigten i Rom. Kasper sagde 35 °C de næste dage. Måske skal vi til at overveje køligere himmelstrøg? Efterhånden var det ved at blive mørkt, og vi trak indenfor, men lod døren stå åben for at få luft. Vi trak fluenettet for, så vi kunne grine af de myg etc., som havde set os som byttedyr. Indenfor læste Karin i den tredje bog på turen. Ikke fordi hun synes turen er kedelig, men fordi bøgerne ikke er til at lægge fra sig (2 Ken Follett bøger er læst på 3 dage). Jeg kiggede lidt på ruten i morgen, hvor vi vil køre til Rom. Bagefter greb jeg computeren for, at skrive på beretningen, så jeg ikke blev bagefter. Resten af aftenen hyggede vi os, indtil vi gik i seng for, at være friske til morgendagen køretur.

Receptionen, Camping Michelangelo

lørdag, den 28. juli 2012:

Vækkeuret ringede kl. 06.30, hvor jeg straks stod op og gik op på toilettet. Karin gad ikke stå op, så hun ventede til lidt senere. Da jeg kom tilbage, var hun næsten færdig med at børste tænder, og havde sat vand over til kaffe. Ligesom i går valgte vi at koge vandet i en kasserolle, så sikringen ikke sprang. Mens kaffen blev klar, fik jeg tømt toiletbeholderen og spildevandsbeholderen, så jeg kunne pakke tingene væk, så cyklerne kunne blive sat på stativet. Efter morgenmaden blev markise, bord og stole pakket væk, og vi var ved at være klar til, at få campingvognen spændt efter bilen. Bilen blev parkeret ude på den lille vej, og ved hjælp af moveren kørte vi campingvognen sikkert hen og fik koblet på bilen. Klokken 07.50 i 22 °C, tjekkede vi ud, og kørte af sted fra Camping Michelangelo med kurs mod Rom. Vi valgte at tage den gratis motorvej over Siena, idet vi skulle tanke. Lige inden vi kom ud af Firenze, tankede vi ved en tank med betjening, og fik forruden vasket. Motorvejen mod Siena, kunne man godt mærke var en af de gratis,

der var mange gange, der var skiltet med ujævn vej, men til gengæld var der flotte vue ud over det Toscana landskab, hvor temperaturen havde listet sig op på 25 °C. Vi passerede Siena kl. 08.55 og drejede af mod Perugia og Bettole for at komme ud til motorvej A1, som går helt ned til "Støvletåen". Undervejs var landskabet ikke længere præget af bjergskrånninger med træer og vinstokke, nu var det primært landbrugsdrift, på store "bulede" marker, hvor kornet allerede var høstet. Nogle steder var de færdig med at pløje, og et enkelt sted var jorden helt nyharvet. Vi nåede Bettole, kl. 09.30, hvor vi i 26 °C kørte igennem betalingsanlægget for at trække en billet til Autostrada no. 1 mod Rom. Nu kom vi frem til de høje autoværn, som Karin bandede over, for hun kunne ikke rigtigt se over dem og nyde udsynene. Efterhånden var det Solsikkemarket som herskede på markerne langs autostradaen mod Rom og kl. 09.57, kørte vi ud af Toscana, og i 28 °C kørte vi ind i Umbrien. 1.836 km. fra vi kørte hjemmefra. Det kører bare derud af, og vi nyder de flotte udsyn over et mere sletteagtigt landsskab. 50 km. fra Rom er temperaturen, kl. 10.45

[Camping Fabulous, Rom](#)

nået op på 32 °C, da vi krydser grænsen mellem Umbrien og Lazio, som området omkring Rom hedder. Vi kører forbi en lille by, som hedder Orte, den ligger rigtig flot, på en 20 – 30 m høj lodret klippe ud mod motorvejen. Kl. 11.20, og nu i 35 °C drejer vi mod Rom i motorvejskrydset Rom Nord. 5 minutter senere er vi fremme ved betalingsanlægget og må i 38 °C betale € 15 for strækningen fra Bettole til Rom. Vi har endnu 54 km til campingpladsen, som primært foregår på den betalingsfrie motorvejsring, der ligger hele vejen rundt om Rom. Efter en mindre omkørsel på de små veje til sidst, når vi frem til campingpladsen kl. 12.15, hvor en flink mand lukker os gennem bommen og siger jeg skal parkere lidt længere fremme. I receptionen er de lidt fortvivlede, for der er faktisk ikke flere pladser, så de tilbyder at finde en imellem de italienske fastliggere. Fint for os, så jeg bliver kørt rundt af en italiener, som ikke forstår andet end Italiensk, og da jeg ikke forstår italiensk, så måtte vi klare os med fagter ol. Vi fandt en OK plads, og han kørte mig tilbage for at hente "Flammen" og "Citronen", så de kunne få et hvil. Lidt efter kom han kørende med Karin, så den lille familie igen var samlet. Vi fik stillet campingvognen op under de høje fyrretræer, så der var delvis skygge og delvis sol. Faktisk en fin plads hvor vi kan nyde det italienske leben, nå familierne samles til afslapning – Hellere det end når man sidder omgivet af danskere, hollænder og tyskere. Vi vil gerne mærke, at vi er i udlandet (Pas på min udtalelse straffer sig – se senere). Vi nød eftermiddagen på campingpladsen, og kl. 17.30 da butikken åbnede, kunne vi få købt lidt fornødenheder, så som øl, hvidvin, rosevin og sodavand. Vi havde besluttet os for at gå ned i restauranten for at spise, da vi syntes, vi havde fortjent det, så ved kl. godt 19 tiden gik vi ned for at se, hvad de kunne friste os med. Vi blev modtaget pænt og fik anvist et bord til 2. Vi bestilte 2 forskellige Pizza, som vi plejer med øl til. Så deler vi pizzaerne, så vi kan smage begge. Pizzaerne var noget af det bedste, vi har prøvet – Rigtig lækre, og så til en rimelig pris. Godt mætte gik vi tilbage til campingvognen, hvor vi nød lidt rødvin, mens vi så en "hjemmebragt" film til. Vi havde snakket om at se Engle og Dæmoner, idet den foregår i Rom, som vi jo skulle besøge i morgen. Desværre var den ikke på harddisken, så vi måtte nøjes med den nye "Mission Impossible". Efter filmen gik vi godt trætte til ro, så vi kunne tage udhvilede til Rom i morgen.

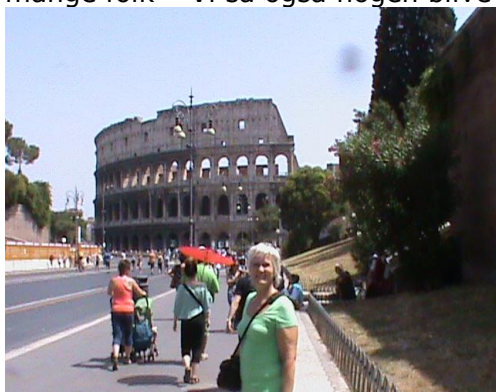
søndag, den 29. juli 2012:

Efter en god nats søvn, hvor vi havde begge loftsluger stående på "fuldt gab", kun med fluenet på, vågnede vi kl. 08.30. Karin var også lidt "doven" i dag, så jeg stod selv op og gik op på "det store toilet". Da jeg kom tilbage var Karin stået op, og var i gang med at lave morgenkaffen. Denne gang også med at koge vand i kasserolle, for kaffen smager nu godt. Efter morgenmaden som var med både en "Fernet" og "En lille en", så tog Karin opvasken fra både i går og i dag, mens jeg kopierede billeder fra kameraet til computeren, så de var sikkerhedskopieret. Kl. 09.50 var vi klar til at gå ud til bussen på Via de Christoffero. Der stod mange i køen for at komme med bussen, men vi kom dog med. Vi havde købt 3 dages billet, så vi skulle have den stemplet, men da man stod "som sild i en tønde", så rakte jeg billetterne over til en hollænder, så han kunne klare det for os. Alle hjælper hinanden. Ved endestationen for bussen EUR Fermi, tog vi S-toget ind til Rom, hvor vi stod af på Termini. Her skiftede vi S-tog, så vi kunne stå af på "Ottaviano-San Pietro", som er den nærmeste station fra Vatika-

[San Pietro - Peterskirken](#)

net. Der var et menneskemylder op mod Vatikanet, hvor gadesælgere stod på fortovet, både ved husmuren og ved fortovskanten. Vi passede godt på vores værdier, og snakkede om at det var sådan nogle steder lommetyvene havde "gyldne dage". Lige før vi kom til Vatikanet, mente Karin vi skulle købe et par flasker vand, som vi kunne forfriske os med i varmen. Jeg "rittede" lommen lige over højre knæ op, og ville tage "den gule pung", men der var sgu ingen. Jeg var målløs, jeg havde gået og holdt hænderne ned langs siden, mens vi gik fra stationen. I samme lomme lå stadig mobiltelefonen. Jeg undrede mig over, hvor det kunne være sket, måske på S-togs stationerne eller på gåturen. Jeg har i hvert fald intet mærket, selvom jeg vil påstå at pungen ikke kunne komme op uden at mærke "Ritsen". Ærgerligt, men skidt, der var heldigvis kun €25 – 30 og vores bus/togkort i. HUSK! "Det er altid for tidligt at bekymre sig og for sent at ærgre sig". Det der er mest tankevækkende, er ikke, at lommetyvene er dygtige til at fiske ting op ad lommen, men derimod at de er kommet så tæt på min "Privatsfære" – At det lige skulle lykkes overfor mig, som altid er meget agtpågivende og påpasselig. Tja, så mærkede vi, at vi var i Rom – Lommetyvenes Paradis. Resten af dagen så vi flere politibiler som holdt ved alle pladser og steder, hvor der var mange folk – Vi så også nogen blive ført væk af civilklædte betjente. Nå ja en oplevelse rigere.

Colosseum

sidst. Nøjagtig kl. 12.00 "drøuede" Pavens røst ud af højtalerne – Jo, han var på Castel Gandolfo, men denne gang var der ingen billeder på storskærm. Vi blev enige om, at det nok var fordi det

sidste gang, vi var på Vatikanet, var Maria Himmelfart, som er en af de helligste dage i den katolske verden. Da vi ikke fik paven at se, besluttede vi os for at gå videre på vores sightseeing i Rom. Vi gik over "Ponte Vittorio Emanuele II" så vi kom over på østsiden af floden "Tiberen". Her havde vi besluttet os for at sightseeingen skulle omfatte, Piazza Navona, Pantheon, Tempio Adriano, Fontana di Trevi, Den spanske trappe, Villa Medici, Fontana del Tritone, Quadro Fontane, Quirinale (Præsident og statsministerium), Mercati Traianei, Colonna Traiana, Foro Traiano, Foro di Augusto, Foro di Cesare, og kom frem til Colosseum. Hele turen foregik i høj sol fra en skyfri himmel, så vi havde prøvet at holde os i skyggesi-

Fontana de Trevi

Den spanske trappe

den, hvor det var muligt. Vi mente at vejrudsigtens forudsigelser om 32 °C, nok var i underkanten. På stykket fra Colonna Traiana til Colosseum var vejen lukket for biler, bortset fra Gendarmerie. Det var også her vi så civilklædt politi tage en med sig over til en bil, som var transportabel politistation. Vi så hvordan de to personer gik op på hver sin side af "en uskyldig gadehandlende", og snakkede med ham og rørte ved rygsækken. Først troede vi det var et par "lommetyve", som skulle i action. Først da jeg så den ene af de civilklædte "klikke sine håndjern sammen" under skjorten på ryggen, så vidste vi, hvad der var løs. Vi fulgte med i hvad der skete, og som sagt blev "manden" ført over til Gendarmeriets varevogn, hvorpå der på italiensk stod noget lignende "Transportabel politistation". Undervejs havde vi taget foto af de steder, vi ikke havde i forvejen, eller hvor vi fik nye indtryk. Da vi havde fået indtryk nok for dagen, besluttede vi os for at tage S-toget tilbage til EUR-Fermi. Da vi ikke længere havde vores billetter, måtte vi købe 2 En-times billetter. Fremme ved Eur-Fermi skulle vi forbi de torvehandlende, for at finde frem til vores

bus rute 070 eller 709. 070 holdt der, så vi sprang ind i den, og kunne se at flere af dem, der havde været med i formiddags, også var klar til at tage tilbage på campingpladsen. Det var en oplevelsesrig tur, for enten kunne chaufføren ikke køre bus, eller også var der noget galt med bussen, for motoren gearede snart ned for 2 sekunder efter at geare op igen. Vi blev godt rusket og rystet, men kom dog sikkert frem til busstoppet, hvor vi skulle af. Karin var lidt bekymret for, om vi nu kom af det rette sted, men der var nogen, der trykkede op stopknappen, så vi kunne stå af sammen med lige så stor en flok som stod på i formiddags. Nu var der kun gåturen på 200 m, til vi var fremme ved campingpladsens indgang, og så turen inde på campingpladsen, inden vi kunne sætte os under markisen for at få et glas tiltrængt danskvand, og bagefter dele en frizzante hvidvin. Karin fik sin bog om Jane Aamund ud for, at læse den færdig, og jeg tog computeren for, at skrive gårsdagens beretning. Omkring kl. 18.30 gik vi ned i campingpladsen butik for, at hente lidt fornødenheder, så som mælk, Frizzante hvidvin, toastbrød, boller, og selvfølgelig en flaske "Montepulciano d'Abruzzo" rødvin. Undervejs ned til butikken måtte vi lige hjælpe en lille hollandsk pige med, at lede efter en tand som hun havde tabt på vejen. Vi måtte opgive, og lade hendes far, som var kommet, om at hjælpe med at lede efter tanden. Efter vi kom tilbage med indkøbet, og satte det i køleskabet, var Karin ved at gå i panik, for det stank af tun i campingvognen, så hun fik taget skraldeposen af og kigget køleskabet igennem. Jo vi havde spist tun på vores Pizza på restauranten i går, men ikke her. Hun blev helt rolig, da hun kunne konstatere, at det var "naboen" som stegte Tun til aftensmad, så alle naboer fik gavn af duften ☺. Vi syntes, det var for tidligt at spise, så vi trak udenfor hvor jeg kunne skrive videre på beretningen for i dag, og Karin kunne begynde på lidt ny læsning. Hun skal vist have gang i den bog, som jeg sluttede med for et par dage siden. Mens vi arbejdede / læste, lukkede vi rødvinen op og smagte på den. Den blev godkendt og kan sagtens nydes til vores aftensmad, som vi skal have om lidt. Resten af aftenen, til vi får en temperatur, vi kan holde ud at sove i, vil vi bruge til hygge under markisen, eller i campingvognen med en lille film inden sengetid. Godnat!

mandag, den 30. juli 2012:

Vi sov længe, for vi havde besluttet os for at mandag, skulle være en ren afslapningsdag. Klokken 09.30 vågnede vi op, godt udhvilet efter godt ni timers søvn. Solen stod allerede højt på en skyfri himmel, og vi kunne nyde, at vi var i delvis skygge under de høje træer. Vi nød morgenmaden, eller måske skal vi kalde det brunch, selvom vi kun fik den sædvanlige morgenmad. Efter morgenmaden slappede vi af under markisen med vores bøger og lidt danskvand til, at slukke tørsten med. Da solens stod højest delte vi en Peroni. Heldigvis er øllene på 66 cl. Så de passer fint at dele til 2. Ved 14-tiden tog vi vores cykler og kørte en tur rundt på campingpladsen, så vi kunne orientere os om hvilken vej, der ville være lettest, når vi skulle køre herfra onsdag morgen. Vi kom forbi det store friluftsbad, hvor alle campinggæster har gratis adgang. Da vi kom ned til campingpladsens indgang, besluttede vi os for at køre en tur på de italienske veje. Vi tog til højre ad Via di Malifede, som vejen hedder hvor campingpladsen ligger. Kort efter vi var kommet forbi indhegningen mod campingpladsen, kom vi frem til en nybebyggelse med 4 – 6 etagers huse. Fremme ved den anden vej som gik ind i bebyggelsen, besluttede vi os for at dreje til højre. Vejen fremad så meget smal og landlig ud, så vi kørte ned ad en bred, stejl vej mellem husene, der lignede en rigtig soveby. Vi syntes den så stor nok ud til, at der måtte være et supermarked, så vi kiggede rundt, da vi kørte ned ad vejen. Snart var vi nede i bunden af bakken, og forbi husene, så vejen drejede mod venstre og gik ind i en stor rundkørsel. Det første "ben" var kun 20 m og sluttede ved et stort trådhegn. Det andet ben gik videre langs udkanten af bebyggelsen, så vi blev enige om at køre op ad det fjerde ben, som gik stejlt opad. Et stykke oppe ad bakken så vi et skilt, som viste til højre ind i bebyggelsen, ad en smal vej. Den tog vi, men heller ikke her fandt vi noget supermarked. Vi gik over en stor beplantet midterrabat og drejede til venstre, og kom frem til en stor parkeringsplads, omkranset af masser af lukkede småbutikker. Kun barerne så ud til at være åbne. Det var en lidt trist oplevelse, men vi fortsatte hen over parkeringspladsen, op ad bakken. Da vi nåede op til vejen for enden, mødte vi en dame med indkøbsposer fra et supermarked, og straks blev vi opildnet, for selv om det næste hus så lukket ud, så måtte der være noget. Det viste sig at være rigtigt, for lige rundt om hjørnet var indgangen til et supermarked som fyldte hele underetagen af bygningen. Glade var vi, da vi låste cyklerne udenfor indgangen og gik ind i supermarkedet, og nød køligheden, renligheden og udvalget i en rigtig flot butik. Vi brugte det meste af en times tid med at nyde butikken og det flotte udvalg, i, mens vi fik købt forskellige fornødenheder ind. Og det til en pris som var væsentligt billigere end ned i supermarkedet på campingpladsen. En livsvigtig fornøden-

Mellem Italienerne i Rom

Det viste sig at være rigtigt, for lige rundt om hjørnet var indgangen til et supermarked som fyldte hele underetagen af bygningen. Glade var vi, da vi låste cyklerne udenfor indgangen og gik ind i supermarkedet, og nød køligheden, renligheden og udvalget i en rigtig flot butik. Vi brugte det meste af en times tid med at nyde butikken og det flotte udvalg, i, mens vi fik købt forskellige fornødenheder ind. Og det til en pris som var væsentligt billigere end ned i supermarkedet på campingpladsen. En livsvigtig fornøden-

hed som 66 cl. Peroni øl kostede i supermarkedet €0,75 pr. stk. imod 3 stk. for €6,00. Vi gik glade ud af supermarkedet, og kom til et mindre problem, da vi havde købt mere end, der kunne være i cykelkurven, men med lidt held fik vi det fordelt på cyklerne, så vi kunne cykle sikkert tilbage til campingpladsen. Vi kom op ad det sidste kort stejle stykke fra butikken, til den lille vej vi mente "fortabte sig i landskabet". Da vi kom hen til vejen, drejede vi til venstre mod campingpladsen. Små 100 m fremme kørte vi forbi den vej, vi var drejet ned ad, da vi kom. De sidste 4 – 500 m til campingpladsen klarede vi fint, og snart var vi ved campingvognen, hvor Karin fik varerne fordelt de rigtige steder, og vi kunne igen sætte os under markisen og slappe af, denne gang mens vi nød en enkelt Peroni. Vi nød det under markisen med vores bøger indtil hen ad aftenen, hvor vi kunne se, at naboen var ved at gøre klar til at tænde grillen. Da vi havde købt kartofler og kød, så startede vi også vores Cobb grill. 1.2.3.4.....8 så havde vi ild i grillen. Naboen havde samlet nåle og kogler fra fyrretræerne, som han brugte på optænding. Han stod i en tyk røg og viftede for at få det til at brænde, mens vi bare slappede af, mens de 8 trækul blev hvide. Vi var stort set klar til at grille samtidig. Vi nød rigtig maden med et godt glas rødvin til. Hyggen fortsatte vi indenfor med en film, da det var blevet helt mørkt, og først omkring kl. 01.00 var det tid til tandbørstningen og gå i seng.

tirsdag, den 31. juli 2012:

Det var lidt køligere i nat, end de andre nætter havde været i Italien, så vi vågnede kl. 08.30 med dynerne delvist på. Morgenkys til alle tre, og jeg kunne finde hen på "Bambustolettet" og blive lettet og få vand i hovedet. (Det er faktisk bygget af ca. 10 cm. Bambus). Imens havde Karin fået børstet tænder og gjort klar til at lave kaffe. Morgenmaden nød vi med samme tilbehør, som de andre dage, men vi havde købt lidt forskelligt ost i går, så det kom også på bordet. Vi nød morgenmaden under markisen, mens vi snakkede om dagens program. Den sidste dag inden vi ville finde mod et lidt køligere sted, og et sted hvor der skulle være "græs" på campingpladsen. Ved 11-tiden gik vi ned til "Internet-point", som sørger for at hjælpe campingpladsens gæster med alt. Vi købte en 12 timers Wi-Fi tilslutning og 2 endagsbilletter til offentlig transport, da vi havde besluttet os for at tage til [Ostia Antica](#), som var romernes havneby i det første århundrede e.Kr. Vi fik en fin forklaring om, at vi skulle tage bus 070 til Lido Christoffero og derfra tage S-toget til Ostia Antica. Vi gik op til busholdepladsen ved lyskrydset, hvor vi tog bussen i retningen væk fra Rom, mod Rom kommunes eneste by ved havet (Roms Lido). Vi var glade for, at vi ikke havde forsøgt at cykle derud, både på grund af trafikken, varmen men også afstanden. Vel fremme ved stationen steg vi ud af bussen og gik ind på stationen, hvor S-toget holdt. I var lidt for langsomme, men vi har jo også ferie, så vi måtte vente på det næste tog. Der gik vel ca. 10 minutter, så kunne vi stige ind i S-toget mod Rom. På den 5 station stod vi af og gik over fodgængerbroen som førte over den meget befærdede vej Via di Christoffero, som også går forbi campingpladsen. Det var her vi var stået på bussen. Lidt længere fremme kom vi til skiltet som viste ind gennem en port til resterne af Romerriget's havneby, Ostia Antica. Vi betalte €8,50 pr. person, og gik ind i ruinbyen. Ruinbyen var meget større end vi havde forestillet os, og en oplevelse vi sammenlignede med vores tur til Pompei.

Karin i Ostia Antica

Ostia Antica

Det samme i modsat rækkefølge, først S-tog, så bus og til sidst gå de ca. 200 m. fra busstoppestedet til campingpladsen, hvor vi hurtigt fandt skyggen under markisen ved campingvognen. Efter at have nydt en forfriskning og læst det sidste af vore bøger, syntes vi det var tid til at gå

op for at få en fadøl, mens vi gik på Internettet. Vi ønskede os som sagt, at turen gik videre til et sted med "græs" og under 25 °C om natten, også selvom der måske var lidt regn. Vi nød fadøllen og fik set på mange byer indenfor et område fra Berlin, Wien, Bologna, Alsace, og kunne se, at der var stor forskel i vejret. Vi blev enige om, at vi tager chancen og kører et stykke mod nord, så får vi se hvad skæbnen bringer. Selv om det måske var lidt tidligt, bestilte vi 2 Pizza til at tage med op til Campingvognen. Mens de blev bagt, kunne vi lige handle lidt i supermarkedet. Vel oppe ved campingvognen spiste vi Pizzaerne med et glas rødvin til. Efterfølgende stod den på hygge under markisen, og jeg fik skrevet de sidste 2 dages beretning færdig. Karin har lige været i bad, og da jeg er lige ved at være færdig med at skrive nu, så sætter hun kaffen over, mens jeg skyn-der mig i bad. I morgen venter en ny dag, hvor rejsen går videre med et nyt spændende mål, som vi skal nyde sammen. I hører nærmere i morgen.

onsdag, den 1. august 2012:

Vi havde besluttet os for at næste stop skulle være Gardasøen, nærmere benævnt Peschiera del Garda, så vi satte vækkeuret til at vække os kl. 06.30, så vi kunne komme tidligt af sted, og helst inden den store myldre trafik omkring Rom. Vi fik morgenmaden under markisen. Da vi havde sat cyklerne på stativet aftenen før, så vi kunne koncentrere os om morgenmaden og få markise, stole osv. pakket væk og gjort klar. Bilen blev kørt op på den lille grusvej, og ved hjælp af move- ren, fik vi kringlet campingvognen hen bag bilen og koblet til. Vi havde et par smalle passager om de første hjørner, så Karin måtte dirigere mig forbi dem. Herefter kunne vi sammen fortsætte op til receptionen, for at hente vores pas. Da vi havde fået passene, gjorde vi klar til at dreje ud på vejen foran campingpladsen, så vi kunne komme de 200 m hen til lyskrydset og den 4-sporede vej mod Roms Motorringvej. Her var lang kø forbi indkørslen til campingpladsen, men pludselig rykkede det, og vi kunne komme ud på vejen, klokken var nu 07.45. og det var allerede 23 °C. Her så vi at 2 politibetjente dirigerede trafikken i lyskrydset, og sikrede at morgentrafikken gled bedst muligt. Vi holdt næsten forrest og kom let ud på Via Christoforo Colombo, og begav os på vej mod motorvejen. Snart var vi fremme ved motorvejen, hvor GPS'en let og elegant fik os ledt ud på motorringvejen med retning mod Rom Nord. Snart kørte vi forbi afkørslen til Fiumicino luft- havnen, hvor var det sted flyene landede, som vi havde set, da vi var i Ostia Antica. Vi er glade for at vi ikke skal køre i den morgentrafik hver morgen, der er rimeligt med biler, men de kører

På vej

sgu som "Italienerne". Som jeg har skrevet før, tror italie- nerne kun færdselsloven er vejledende, og bare på det stykke vi kørte af motorringvejen, havde det givet de første 50 – 100 klip efter vores færdselslov. Vi blev overhalet både venstre og højre om, selv om vi kørte, godt og vel hastighedsgrænsen og i højre spor. Efterhånden kunne vi se Appenninerne ligge i varmedisen langt fremme. For dem der ikke ved det, så er Appenninerne Italiens ryggrad, og ligger stor set midt i landet i hele dets længde. Ved Po- deltaet drejer de mod vest, og går over mod Genova og den vestlige del af alperne. Klokken 08.38, og i 27 °C kør- te vi ind i betalingsanlægget til motorvejen mod nord og trak en billet. Da vi kl. 09.40 kørte forbi Orvieto, var tem- peraturen allerede oppe på 30 °C. Snart nåede vi Montepulciano, som er kendt for rødvin. Lige nu sidder Karin og jeg og deler en Montepulciano d'Abruzzo, som smager ganske glimrende. Temperaturen var fortsat kraftigt stigende, kl. 11.00, 33 °C, og kl. 11.25 nåede vi 35 °C i skyg- gen. Dejligt at vi har klimaanlæg og kan holde temperaturen behagelig i bilen. Kl. 11.50 kørte vi forbi Firenze, nu havde vi kørt 2.315 km, fra vi kørte hjemmefra. På vej mod Bologna skulle vi kraftigt opad, så lastbilerne krøb af sted. Vi har motorkraft nok, så vi susede forbi. Kl. 12.25 kør- te vi ud af Toscana, for at køre ind i distriktet Emilia Romagna, som vi kender fra den Lambrusco, vi køber i Aldi eller Netto i Danmark. Vi fik efterhånden helt lyst til et koldt glas Lambrusco, for temperaturen var nu sneget helt op på 38 °C. Bologna blev passeret, og vi fortsatte mod Modena, hvor der har været jordskælv for nyligt. Jeg ved ikke, om det var derfor, lastbilerne pludselig havde så travlt, for de pressede på bagfra, selv om jeg kørte 90 km/t. Jeg havde set, der var overhalingsforbud for lastbiler, men jeg havde opført mig pænt, da det næsten gav trafikprop op mod Bologna, pga. dem, så kunne de vel også opføre sig pænt, og nøjes med 90 km/t til forbud- det blev ophævet. Ved Modena, så vi skiltet til Autodromen, som lå 10 km væk, og som Ferrari bruger som hjemmebane. Ved Verona drejede vi over på motorvejen Venezia – Milano, for at

komme mod Gardasøen, og ved afkørslen til Peschiera betalte vi €45,50 for kørslen på motorvejen fra Rom. Ca. kl. 15.00 kørte vi ind til receptionen ved Camping Bella Italia. Som vi havde frygtet, så havde de ingen ledige pladser, uanset hvor mange dage vi snakkede om. Vi sagde pænt tak og kørte ud af byen ad nogle små veje for at se om vi kom forbi en campingplads, men Nej. Så vi fandt en tank og fik tanket. Vi satte nu kursen mod nord, op ad Brennermotorvejen. På vej mod Trento holdt vi en lille pause forat få lagt nye planer. Vi tog campingguiden, og snakkede om, at vi nok kunne finde en plads i nærheden af Trento, så vi blev på sydsiden af alperne, hvor vejudsigten var bedst. Vi kørte efter en campingplads ved Levico-søen, og kl. 17.30 kunne vi i 36 °C tjukke ind på campingpladsen, og køre hen på den eneste ledige plads de havde. Vi fik os installeret på en fin stor plads, hvor der både er mulighed for sol og skygge. Toilet- og badeforholdene er helt i top, så nu glæder vi os til, at udforske området lidt. Vi ved at der går en cykel- og gangsti hele vejen rundt om søen. Vi forventer at blive her 3 overnatninger, så vi har en dag til udforskning af nærområdet, og måske en dag, hvor vi starter bilen for at se lidt på bjergene. Aftenen har vi brugt på aftenmaden, som bestod af ost og brød med et glas Rose´ til, og nu sidder vi og nyder et glas rødvin under markisen, mens Karin læser lidt, og jeg skriver på beretningen. Her bliver vi vist nødt til at tage rødvinen med indenfor, da vi synes at mærke myggene flakse rundt om os. Ærgerligt for der er god musik, både fra et sted på campingpladsen og noget mere spændende, som vi kan høre oppe fra byen.

[Camping Lago di Levico / Jolly](#)

torsdag, den 2. august 2012:

Vi vågnede klokken 05.00, men det syntes vi dog var for tidligt, selv temperaturen var helt behagelig. Vist første gang på turen hvor vi vågnede med dynerne på. Det føles helt rart at være kommet lidt op i bjergene. Her er temperaturen om dagen, som den var i Rom, men om aftenen og natten er den noget lavere. Til gengæld er her flere myg, men vi kan også holde til at sidde indenfor før midnat. Efter at have fået en tår vand, kunne vi lægge os om på den anden side, og drømme videre indtil kl. var blevet 09.05. Vi "gassede" os i 5 min. inden vi var klar til at stå op til en dejlig dag, med skyfri himmel. Solen var lige kommet over bjergtoppene og træerne, så selv om vi lå i skyggen, kunne vi se solen skinnede fra en klar himmel. Vi fik morgenmad, som vi plejer, med både en Fernet og "En lille en", da vi ikke skulle ud at køre i bil. Det venter vi med til på lørdag, hvor vi skal videre, og så gir det nok ikke "En lille en". Da vi havde fået morgenmad, sad vi og slappede af udenfor i solen eller skyggen. Karin var ind imellem oppe, for at vaske lidt tøj. Ved knap 11-tiden var det tid for vores udforskning af området, hvor vi havde set, at der skulle gå en cykel- / gangsti de 7,5 km rundt om Levicosøen. Da vi kørte forbi informationen, var jeg lige inde for at få en kode til det gratis Internet, så jeg kunne komme på, når vi var tilbage. Vi kørte ud af campingpladsen og prøvede at finde vejen efter kørtet over campingpladsen, men det var ikke så let. Vi endte nede ved søen og måtte vende om, så vi blev enige om at køre den modsatte vej rundt, så vi kørte ind ad stien for at følge den del, der gik langs campingpladsen på nordsiden. Da vi kom hen til den del, var den spærret. Men vi tabte ikke modet, for så måtte vi jo bare tage en omkørsel og køre ind gennem byen Levico, for vi ville tage stien rundt om søen. Til gengæld kunne vi se hvor supermarkedet lå, så vi kunne finde det senere, når vi skulle købe ind.

[Lago di Levico](#)

Vi kom frem til en rundkørsel, og her valgte vi den vej der gik ud langs nordsiden af søen. Lidt længere fremme så vi, at der gik en vej ned til søen, så den prøvede vi og kom ned til den offentlige strand. Her tog vi en sti ind mellem de gæster som badede og dem der lå og soled sig oppe på græsset. Efter at være kommet igennem parken, kom vi frem til et hotel, som vi kørte bagom, og her fandt vi så stien langs søen. Vi kunne ikke finde ud af om det var cykling eller knallertkørsel, som var forbudt på skiltningen. Vi gik et stykke og da der kom cykler imod os, blev vi enige om, at det nok var knallertkørsel. Ellers er det jo også lige meget, for færdselsloven er jo kun vejledende i Italien. Det var en rigtig fin befæstet grussti i 2½ - 3 m bredde, som vi fulgte helt nede ved

søkanten. Da vi næsten var fremme ved den modsatte ende af søen, kom vi til nogle huse, hvor der var en vej oppe bagved. Stien blev nu smallere, men fulgte stadig søkanten til der manglede 50 - 100 m til et vandløb, der løb ud i søen. Stien blev nu stejl og førte os op til den grusvej, som gik bag husene. Grusvejen fulgte vi videre opad og opad de næste 2 - 300 m, indtil vi kom til et skilt og en smal sti, som førte ned mod søen igen. Ud fra det vi kunne tyde på skiltene, så måtte

det være stien tilbage på den anden side af søen. Stien slyngede sig stejlt nedad, ved siden af et vandløb, og snart var vi nede ved søen, hvor vi fulgte stien videre tilbage mod campingpladsen. Stien var her noget smallere og ikke befæstet med grus – En rigtig skovsti. Vi kørte af sted på stien, som gik op og ned, nogen steder gik det kraftigt opad, så vi måtte af for at trække cyklerne. Undervejs mødte vi flere, som var på vej den anden vej rundt. Efterhånden blev skovstien til en trampesti, med klippestykker og knudrede rødder, som gjorde det sværere at cykle på stien, men det gik med forsigtighed. Vi havde jævnlige meget flotte vue ud over søen mod Levico og campingpladsen. Nogle fra søhøjde og andre noget højere oppefra. Efterhånden var vi fremme hvor stien delte sig. Den ene gik til Tenna, som den lille by hedder der ligger højt oppe på sydsiden af søen. Vi blev enige om, at vi hellere måtte følge stien som gik i nærheden af søbredden. Stien var ikke længere til at cykle på, så vi trak cyklerne. Efterhånden blev terrænet sværere, og stien blev efterhånden en gedesti. Det gik fortsat op og ned ad en smal trampesti, som indimellem gik så stejlt op og ned, at vi måtte slæbe cyklerne op ad bakken. Nogle steder var det så stejlt og smalt, at jeg først måtte slæbe / bære min cykel 20 – 30 m op ad stien, for at komme tilbage og hente Karins cykel. Selvom vi gik i skovens skygge, så var vores bluser efterhånden gennemblødte, som om vi havde badet i søen. Efter en længere kamp på stien, eller hvad man kan kalde det, så kom vi ned til søkanten og skulle følge stien her. Heldigvis var det tørt, for vi kunne se, at det i regnvejr ville have været et plørehul at komme igennem nogen steder. Et sted var et træ væltet tværs hen over stien, og lå i en højde, så det ikke var muligt at kravle under, så vi var nødt til at kravle over træet. Først kravlede jeg over, og Karin løftede / skubbede min cykel op, så jeg kunne få fat i den og trække den over.

Alperne

Bagefter fik Karins cykel samme tur. Nu var der heldigvis ikke så langt tilbage, og efter at være kommet op ad et stykke med masser af ujævne klippestykker, så nåede vi frem til den asfalterede vej ned til Levico. Efter lige at have sundet os, og blevet enig om at vi kunne være stolte af os selv, satte vi os på cyklerne og kørte tilbage til campingvognen, for at få noget at drikke og få skiftet tøj. Turen havde taget os omkring 2 timer, så vi slappede lidt af inden vi ved 14-tiden, blev enige om, at nu var det vist tid til at tage cyklerne og køre i supermarkedet, hvor vi købte forskellige fornødenheder, som vand, vin, øl, brød, frugt og noget kød til grillen i aften. Da vi kom tilbage med cykelkurvene fulde, fik Karin pakket det hele væk, og vi kunne nyde resten af eftermiddagen foran campingvognen. Karin indimellem i solen, og jeg i skyggen under markisen. Ved 19-tiden synes vi det var ved at være tid til, at gøre Cobb-grillen klar, så vi kunne spise omkring kl. 20.00. Det kom til at passe fint, og vi satte grillen midt på bordet, så vi kunne følge med i, hvornår maden var klar. Karin havde skivet kartofler, tomater, løg, squash og hvidløg, som var pakket i stanniol og lagt ned i "renden" rundt om kullene, allerede da vi tændte op. Vi havde købt 2 pølser rullet som snegl, som vi stegte på grillen. Vi nød maden med et glas Chianti til. Det blev rigtig godt, og vi blev enige om, at vi ville købe endnu en portion til "fryseren" i køleskabet. Efter maden hyggede vi os under markisen, og inden vi syntes det var tid til at trække indenfor, kom "vagten" forbi i sin "golfvogn", og vi snakkede lidt med ham. Det er nu betryggende, at de runder på hele campingpladsen natten igennem, så vi sov også rigtig godt denne nat.

fredag, den 3. august 2012:

Vi vågnede op kl. 08.30 til endnu en dejlig dag på Camping Lago di Levico. Dagen havde vi besluttet skulle gå til afslapning og "rigtig ferie", så vi nød formiddagen med vores morgenkaffe og ellers på pladsen foran campingvognen. Karin soled sig og læste, mens jeg slappede af med en kryds og tværs. Ved 11-tiden havde vi fået nok af "rigtig ferie", så vi fandt cyklerne frem. Vi blev enige om, at vi ville udforske området lidt, og følge den cykelsti, som gik langs den lille flod mod Barco, som også er næste stop på den lille jernbane som går i dalen. Vi havde lidt orienteringsproblemer, for det kort vi havde fået på campingpladsen, var ikke helt som virkeligheden. Men vi kunne se, at vi skulle krydse den store vej og jernbanen, ca. 500 m syd for campingpladsen. Og da vi kom her frem, havde vi 3 forskellige muligheder, for at køre videre ud i det blå. Efter lidt rådslagning fulgte vi den sti, som vi mente, med størst sandsynlighed fulgte den lille flod. Yes, efter endnu 300 m drejede stien mod højre langs floden. Floden løb samme vej, som vi kørte så det gik meget svagt nedad, og flere gange måtte vi krydse over en lille bro, for at følge den anden bred. Vi nød det kønne landskab, mens vi kørte langs frugtræer og majsmarker. Da vi havde kørt ca. 7 km udad, besluttede vi os at vende cyklerne og køre tilbage til campingpladsen. Efter et kort stykke kørte vi væk fra stien med retning mod vores by Levico Terme, som ligger 507 m o.h. Vi måtte holde for det lille tog, da vi skulle krydse skinnerne for at komme videre. Fremme ved udkanten af byen valgte vi en mindre vej, "est per Borgo", ind mod bymidten. Men hvilken

vej, det gik stejlt opad, og vi måtte af cyklerne og gå. Hver gang vi kom rundt om en krumning, kunne vi se det stadig gik opad. Efterhånden var vi pænt højt oppe og havde en fantastisk udsigt ud over dalen og ned mod floden og stien, hvor vi havde kørt ud af. Inde i Levico Terme kom vi forbi byparken, Parco delle Terme og sygehuset. Da vi kom frem til kirken drejede vi ned ad en stejl bakke mod centrum, og efterhånden var vi på den vej, som førte forbi supermarkedet, og frem til campingpladsen. Vi fik handlet lidt ind i supermarkedet, inden vi kørte tilbage på campingpladsen, hvor vi fik lidt frokost, og slappede af under markisen. Karin var ikke helt færdig med solen, så hun tog en lille lur på drømmesengen.

På Camping Jolly

Sidst på eftermiddagen gik vi op i receptionen, hvor vi betalte € 138 for de tre overnatninger. Pladsen var super, temperaturen var super, området og synsindtrykkene var super, så det er nok ikke sidste gang, vi er på disse kanter. Vi kom til den erkendelse, at et sted som dette nok passer bedre til vores ønsker til en ferie end i en storby. Til aften havde vi besluttet os for at grille det kød vi havde købt i går, og som Karin havde marineret, og haft i køleskabet. Cobb 'en blev tændt, tilbehør lagt i "renden" og da de 8 grillkul var klar, blev den sat på bordet, så vi hver især kunne passe vores eget kød. Endnu et super måltid som blev nydt med en Primotivo Salento rødvin til. Efter aftensmaden hyggede vi os under markisen. Vi kunne mærke, at der var meget fugt i luften, så vi er spændte på, om vi får en lille byge i aften / nat til at "køre videre på".

lørdag, den 4. august 2012:

Vi fik ingen byge at sove på i nat, så vi sov lige til vækkeuret ringede kl. 06.30. Efter morgentoi-latte lavede Karin morgenkaffe, mens jeg begyndte på at få det sidste ordnet, så der kun var markisen og at tage strømmen fra. Efter morgenmaden blev opvasken gemt væk i vaskefadet, og vi fik markisen pakket væk og som det sidste taget strømmen fra. Ved hjælp af moveren fik vi campingvognen koblet efter bilen og kl. 07.30 kørte vi ud fra camping Lago di Levico Terme i 18 °C med kurs mod Thalkirchen i München. Ved Trento kørte vi kl. 09.25. ind på Brennermotorvejen hvor vi trak en billet i betalingsanlægget. Nu gik det videre op mod Brenner, og lige inden grænsen til Østrig kom vi til det sidste betalingsanlæg i Italien, hvor vi betalte € 13,40 for at køre på den Italienske del af Brennermotorvejen. Ved den sidste tankstation holdt vi for at købe en Vignetta for at køre på de Østrigske motorveje, og snart var vi fremme ved tunnelen, som går under Brennerpasset. Da vi kom ud fra tunnelen betalte vi € 8 for at komme over passet. Ret forvirrende men vi kom godt ind i Østrig, og kl. 10.10 var vi i Innsbruck, 2.855 km fra vi kørte hjemmefra. Her kørte vi igennem en tunnel, direkte under den store skihopbakke, kendt fra Nyttårs-skihoppene. Temperaturen var nu 20 °C, men i bilen var det dejligt. Kl. 10.35. i nu 23 °C kørte vi forbi starten på Zillertal. GPS'en ville have os til at køre forbi Achensee mod München, men selv om det var 30 km kortere, valgte vi motorvejen, idet vejen over passet var smal og kurverig, og vi kunne se skyerne lå lavt over bjerget. Da vi var kørt forbi kunne vi også se at GPS'en mente vi ville være i München på samme tid, uanset hvilken vej vi havde valgt. Kl. 11.25 kørte vi ind på A8 ved Rosenheim med kurs mod München. Her var meget tæt trafik, der indimellem gik næsten helt i stå. Stoppender Verkehr var der helt forbi Irschenberg, som vi passerede kl. 11.25. Da vi nåede frem til Autobahnkreuz München Syd, var der lidt kø, men det gav kun en forsinkelse på ca. 2 min, og nu skulle vi holde til højre, men tage venstre bane. Da der var 5 baner valgte vi den i midten som gik mod Unterhaching, hvilket viste sig at være den rigtige. Da der manglede ca. 3 km til campingpladsen ophørte motorvejen, og vi måtte køre gennem Münchens gader det sidste stykke. Der var rigtig godt skiltet, og GPS'en hjalp os godt den rigtige vej. Kl. 12.30. og nu i 28 °C tjekkede vi ind på [Campingpladsen München Thalkirchen](#), 3.015 km fra vi er kørt hjemmefra. Campingpladsen ligger i Grünwald, sammen med golfbane og træningsanlæg for både Bayern München og München 1860. Vi fandt en fin plads, hvor vi fik campingvognen placeret, så vi har det store vindue ned mod en sidegren af floden Isar. Efter vi havde fået stillet det hele op, delte vi en kold øl som rejsegilde under markisen. Efter lige at have fundet ud af faciliteterne på campingpladsen, tog vi vore cykler for at undersøge nærområdet på den side af campingpladsen, som ligger væk fra München. Stykket mod centrum ser vi nok i morgen. Lige udenfor campingpladsen kørte vi over en stibro, hvor unge mennesker stod på surfbrædt i stryget / bølgerne under broen – Fascinerende. Vi fulgte stien

Surfere på sidegren af Isar

langs flodarmen, snart på den ene side og snart på den anden. Efter ca. 7 – 8 km mødte vi en tømmerflåde, med musik, skålen og sang, som drev med strømmen ned mod campingpladsen. Jeg kunne godt huske det fra den første gang, jeg var på campingpladsen i 1975. Vi blev enige om, at vi ville cykle tilbage til campingpladsen og hente fotoapparatet, så vi kunne tage billeder af tømmerflåden fra den bro, hvor de unge stod på surfbrædt under. Som sagt så gjort. Vi ventede vel ca. ½ times tid, inden tømmerflåden med de feststemte passagerer kom nærmere, så vi kunne tage nogle billeder. Der blev ved med at komme tømmerflåder, og selv efter vi var kommet tilbage til campingvognen, kunne vi høre og se, når de kom gennem de sidste strømhvirvler, inden de lagde til på den anden bred, lige overfor vores plads på campingpladsen, så vi kan faktisk følge ankomsten fra vinduet i campingvognen. Nu var det tid til at gå op i det lille marked på campingpladsen for at købe lidt fornødenheder. Det eneste vi købte var lidt rugbrød og 2 Löwenbrau Dunkel, som vi kunne drikke til aftensmaden. Aftensmaden som bestod af Wienerschnitzel med Pommies, som købte vi i campingpladsens Imbiss, og tog den med hjem til campingvognen, hvor vi nød den under markisen. Efter maden tog Karin opvasken, som hun plejer. Vi kunne godt mærke, at vi ikke længere var i det varme syden, så om aftenen hyggede vi os i campingvognen indtil det blev sengetid.

søndag, den 5. august 2012:

Vi sov rigtig godt den første nat i München. Temperaturen var meget passende, så vi vågnede først kl. 09.20, og rullede rullegardinet op. Vi kunne se at der var sol fra en næsten skyfri himmel. Efter standardmorgenmaden gjorde vi os klar til at tage cyklerne ind til centrum af München. Inden vi kørte af sted, nåede vi at få en snak med vores naboer, som er fra Dresden. De var helt benovede over vores tyskkunden og lidt flove over, at de ikke kunne noget fremmedsprog, som kunne bruges. Forældrene havde lært russisk, men hvad kan vi bruge det til, sagde faderen. Vi snakkede lidt om, at vi var kørt hertil fra Sydtyrol, og da de havde det som næste mål, blev vi enige om til aften, at vi skulle fortælle lidt om Levico Terme, da de syntes det lød interessant. De ville også ind til centrum, men da de kun havde 2 cykler tog de U-Bahnen. Vi cyklede ud ad porten ved 11-tiden, og kørte over sidekanalen af Isar, da vi gerne ville følge Isarradweg ind mod byen, i hvert fald indtil vi nåede [Deutsches Museum](#). Vi famlede lidt rundt inden vi fandt Isarradweg, som lå på østsiden af Isar. Det viste sig at være en fin asfalteret, dobbelt cykelsti, som vi fulgte indtil vi nåede broen, som vi tog over til Deutsches Museum. Da vi ved, at vi skal bruge en hel dag på Deutsches Museum, blev vi enige om, at det flotte solskin var for godt til at bruge på museumstur. Vi fortsatte derfor over på Praterinsel og videre til Bayrischer Landtag, som ligger midt i en rundkørsel. Vi tog hele turen rundt og fortsatte ad Isarradweg videre, til vi nåede Friedensengel, som står på en søjle ved vest enden af Luitpoldbrücke. Vi kørte over broen for at udforske centrum af München, også kaldet Altstadt. Efter at være kørt forbi Haus der Kunst, drejede vi ned ad Fr.-J. Strauss Ring indtil vi kom til Max Planck-instituttet. Her drejede vi ind for at følge

På gågaden (samme vildsvin som i Firenze)

facaden af Residenz-slottet, som er det største by-slot i Europa. Ved Feldherrenhalle drejede vi ned i gågadezonen, hvor cykler må køre i skridttempo. Vi pløjede det meste af gågadezonen igennem og så bl.a. Altes Rathaus, Neues Rathaus (Karin syntes at Altes så ud som nyest – samme oplevelse havde jeg i 1975), Marienplatz, Frauenkirche, Karlstor og Stachus inden vi var blevet lidt tørstige. Altså var det blevet tid til at finde hen til gaden Platzl, for at besøge, det vel nok mest kendte værtshus i verden: Hofbräuhaus. Vi gik ind ad hovedindgangen, hvor det første udskænkingssted ligger lige til venstre. Det er her Stammkunder har 550 krus låst inde, så de hver gang, de kommer her, får samme krus. (Massskrug). Hofbräuhaus har herud over en spændende historie, som kan følges på: www.hofbraeuhaus.de. Vi kom ind i det sidste store lokale, hvor vi fandt os et gammelt træbord (Måske et af dem der er fra 1897?) Vi kiggede på hinanden, og blev enige om, at vi var lidt "brødflove", så det endte med, at vi bestilte 2 gange "Saftiger Kalbsrahmbraten mit Scheiben von Brezenknödel, Ein Mass und Ein Halbes". Karin mente ikke hun kunne klare en Mass (1 liter), men da øllen kom, beklagede hun sig over, at det hun fik ikke svarede til, når vi bestilte en stor andre steder. Vi måtte lede efter mærket på glasset, der viste at det var 0,5 ltr. Men jeg tror ikke, hun blev helt overbevist. Det viste sig også, hun var noget før færdig med øllen end mig. Vi nød maden og blev enige om, at hvis vi fik chancen i morgen eller en anden gang, så ville vi spise på Hofbräuhaus. Næste gang skal være efter 15.30. hvor livemusikken starter. Vores frokost beløb sig til € 34,75, hvilket vi fandt, var billigt i

forhold til det vi spiste i går. Lige før vi skulle gå, spurgte vi om vi måtte tage "Speisenkarte" med, hvilket var OK, og den flinke tjener gav os nogle "Bierdeckel" med fra Hofbräuhaus. Udenfor på Platzl udforskede vi de nærmeste gader, men blev enige om at vi hellere måtte finde tilbage til campingpladsen. Cyklerne blev låst op, og rygsækkene sat på cyklen, inden vi begav os videre i gågadekomplekset. Vi gik hen over [Viktualienmarkt](#), hvor alle de små boder var lukket (søndag), men der var rigtig Leben, idet der ved at udsækningssted var Sommerfest, hvor "Fremdgänger" spillede de hjemlige toner fra Bayern. Vi blev enige om, afhængig af vejret, at vi i morgen ville på Viktualienmarkt, og se hvilket Leben, der så var. Vi kørte forbi Isartor, inden vi tog Ludwigs Brücke over Isar, hvor vi drejede ad Isarradweg mod campingpladsen. Vi var hjemme ved campingvognen ved 16-tiden efter en rigtig god oplevelse inde i München. Vi slappede af ved campingvognen, indtil sorte skyer trak op på himlen, og pludselig gav det et uvejr med kraftige vindpust, kraftig regn, Lyn og torden. Vi fik ryddet stole ind under markisen og bordet skilt af, da vi var bange for, at bordpladen ville flyve væk. Vi trak indenfor og kunne høre regnen tromme på taget, og se hvordan vandet løb som en mindre flod ude under markisen, og videre ned i floden lige bag os. Efter regnen, ca. kl. 18.30 var ophørt forsvandt strømmen pludselig, men efter en lille halv time var der igen strøm til køleskabet, og til vi kunne se lidt TV fra de olympiske lege. Om aftenen hyggede vi os i campingvognen, hvor vi indimellem fandt lidt let til aftensmaden, idet vi havde fået det store måltid til frokost.

mandag, den 6. august 2012:

Som sædvanlig på denne ferie var klokken over ni, inden vi stod op. Formiddagen var afsat til afslapning, og lidt indkøb af fornødenheder. Efter morgenmaden tog vi cyklerne og cyklede de ca. 1 km. til Thalkirchen, hvor Karin havde lagt mærke til, at der lå et lille supermarked. Her fik vi købt mælk, et par øl og andre nødvendigheder, så vi havde til frokosten. Tilbage ved campingvognen slappede vi af, fik en snak med naboen om Sydtyrol, og ved 13.30 tiden fik vi lidt let frokost. Omkring klokken 14.00 var det tid til, at vi ville cykle ind til München Altstadt, for at se lidt mere på byen. Vi fulgte Isarradweg langs østsiden af floden, indtil vi kom til Reichenbachbrücke. Via den kørte vi nu ad Frauenhoferstrasse ind til Altstadt. Vi kørte lidt rundt i den sydlige udkant, og fik set den del, inden vi drejede ind til "Det nye Rådhus" på Marienplatz. Vi fandt den H&M butik, som Karin gerne ville ind i, for at se på en langærmet bluse, som hun havde set i vinduet, da vi osede i Altstadt i går søndag, hvor butikkerne var lukkede. Efter hun havde fået købt blusen, fortsatte vi med at udforske Altstadt, inden vi kom hen på Viktualienmarkt, hvor der rigtig var Leben, da de fleste butikker var åbne. Lige da vi kom ind på Viktualienmarkt, blev vi lidt benovede, for i det lange hus først til højre var der mindst 9 små slagterforretninger ved siden af hinanden. Da vi kom videre mellem boderne, som bestod, for det meste af småhuse men også telte, kunne vi se der var system i opstillingen, så de forskellige slags forretninger var samlet ved siden af hinanden. Da vi havde fået nok af at "ose" på Viktualienmarkt, blev vi enige om, at vi ville cykle langs Innere Ring hele vejen rundt om Altstadt. Da vi var kommet rundt, så vi igen var ud for Viktualienmarkt, begyndte det at smådryppe fra skyerne, så vi blev enige om hurtigt, at finde frem til Hofbräuhaus, hvor vi havde planlagt at spise aftensmad. Da vi kendte smutvejene fra i går, fandt vi hurtigt frem og parkerede vore cykler ved hovedindgangen, låst fast til hinanden. Da vi kom ind, kunne vi se der var nogen flere mennesker herinde end i går, men vi fandt os et bord, hvor vi slog os ned. Vi bestilte "Ein Mass und ein halbes Dunkel", så vi kunne få tørsten slukket, imens det nu "stod ned i stænger" udenfor. Vi havde sagt til tjeneren, at vi ville vente med at bestille mad til ca. ½ time senere. Da han skulle til pause, aftalte vi, at vi ventede med at bestille, til han var tilbage efter pausen. Han stoled på os, så han tog chancen for at vi ikke var gået, når han kom tilbage, og at han så ingen penge fik for øllen. Sådant er vi heldigvis ikke! Da han kom tilbage, fik vi et stort smil, og da vi havde nydt vores øl, så bestilte vi 2 halbes sammen med 2 gange "Knusprig gebrauchene Schweinshaxn in Natursoße mit Reiberknödel". Vi nød begge den veltillavede mad og det gode øl til, og kl. 18.00 startede et lille orkester på at spille, så der blev rigtig Leben og skålet. Efter maden fik vi en lille "Williams wegen des Fettes Essen". Vi hyggede os rigtigt, og kunne se,

På Hofbräuhaus

Viktualienmarkt

at det stadig regnede udenfor. Efterhånden var klokken blevet over 19.30, og vi kunne se regnen var stilnet lidt af, så vi besluttede os for at tage regnjakkerne på og køre den direkte vej tilbage til campingpladsen. Det regnede hele vejen og da vi kun havde regnjakker på, blev vores bukser gennemblødt på benene, som vandet fra regnjakkerne løb ned på. Efter en ½ times tid hvor vi kørte i bygader, nåede vi tilbage til campingvognen. På turen havde vi cyklet 23,3 km. Vel hjemme fik vi skiftet til tørt tøj og kunne hygge os i campingvognen med, at se lidt tv fra OL i London, indtil dynerne kaldte, så vi kunne få hvilet ud efter endnu en dejlig feriedag.

tirsdag, den 7. august 2012:

Egentligt havde vi regnet med, at vi ville køre herfra tirsdag, men i går besluttede vi os til at tage en overnatning mere, da vi synes, det var et dejligt område campingpladsen ligger i. Ca. kl. 9

Isar Flußfahrt

kunne vi ikke sove længere, så vi stod op. Vi tog os god tid til morgenmaden, idet vi kun havde en ting for om formiddagen, og det var en lille indkøbstur til det lokale Netto-Marked, hvor vi fik købt de fornødenheder vi manglede. Da vi kom tilbage efter indkøbet, nød vi det i solen / skyggen foran campingvognen, indtil det var tid til lidt frokost. Vi havde købt nogle frikadeller, som vi stegte og spiste sammen med en øl, lidt ost, pølse, og hvad vi ellers havde i køleskabet. Efter vi havde hygget os med frokosten, tog vi cyklerne og ville udforske Isarradweg mod syd, så vi kørte over den lille bro, hvor surferne hver dag stod i lang kø for at prøve bølgerne i "styrtet" under broen.

Da vi havde kørt små 4 ensformige km, igennem skoven mod syd, blev vi enige om at vende, og køre tilbage til campingvognen. På vejen tilbage kørte vi en bro længere mod nord og tog den kendte vej på vest siden af floden til campingpladsen. Vi kunne se, at der gik en sti på den tange, der løb mellem de to grene af floden, og den var vi lidt nysgerrige om den havde forbindelse til broer i begge ender. Vi blev enige om, at det måtte vi udforske næste gang, vi overnatter på Camping Thal-kirchen. Vel tilbage sad vi og slappede af, Karin i solen, og jeg i skyggen. Da vi havde siddet i et stykke tid, snakkede vi om de lækre frikadeller, vi havde købt, og som vi havde smagt til frokost. Vi blev enige om, at vi hellere måtte køre i Netto-Markedet endnu en gang og købe et par pakker frikadeller, som vi kunne fryse, og have til en anden gang, vi skal på camping. Som sagt så gjort. Vi tog cyklerne, og vi var enige om, at vi skulle prøve om vi kunne komme på den sti, som forhåbentligt gik på landtangen mellem de 2 flodgrene. Vi var heldige at komme på stien, som vi straks døbte: "Frikadellestien".

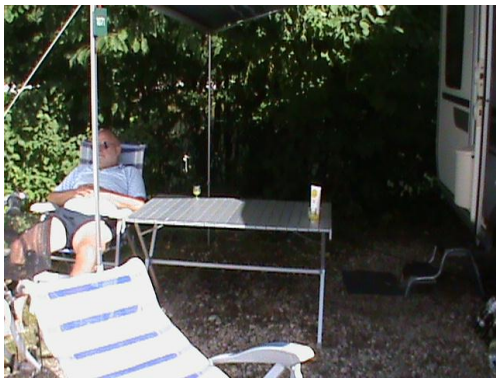

Udsigt fra Campingvognen

Da vi var i butikken, købte vi også 2 pakker Rote Bockwurst, et par flasker Rosevin og en Ariel pletfjerner, da Karin havde fået pletter på sine elskede hvide bukser. Da vi kom tilbage slappede vi igen af, og det brugte vi stort set resten af den solrige dag til. Efter aftensmaden som bestod af Bockwurst med brød, fik vi pakket stole, bord og markise væk, samt sat cyklerne på stativet på campingvognen. Vi var også lige ovre ved "naboerne" fra Dresden, for at udveksle adresser og E-mailadresser. Resten af aftenen slappede vi af med at se lidt tv fra OL.

onsdag, den 8. august 2012:

Vækkeuret var sat til kl. 06.30, og da vi vågnede, kunne vi se vores naboer fra "Dresden" også var stået op tidligt, idet de ville til Sydtyrol. Karin lavede morgenmad, mens jeg fik toilettet ordnet og rullet elkablet sammen og lagt væk. Efter en hurtig morgenmad, var vi klar til at spænde campingvognen efter bilen. Moveren hjalp os så vi fik koblet på uden problemer. Vi vinkede farvel til naboerne, og kørte op til receptionen, hvor vi betalte € 91,60 for de 4 overnatninger. Klokken 07.25 kørte vi ud fra campingpladsen i 13 °C, og begav os igennem München ad Mittlere Ring. Klokken 08.05 var vi nået gennem München og nu i tæt trafik og 17 °C, kommet ud på A9 med kurs mod Nürnberg. Fremme ved Holledau var "Flammen" blevet tørstig, så vi kørte af og måtte ned under Autobahnen, for at komme over på den vestlige side hvor tankstationen ligger. Efter tankningen fandt vi tilbage til den rigtige retning på Autobahnen, og et par rasteplasser længere fremme, holdt vi ind for at få formiddagskaffe. Efter en god ½ times tid var vi igen klar til, at køre

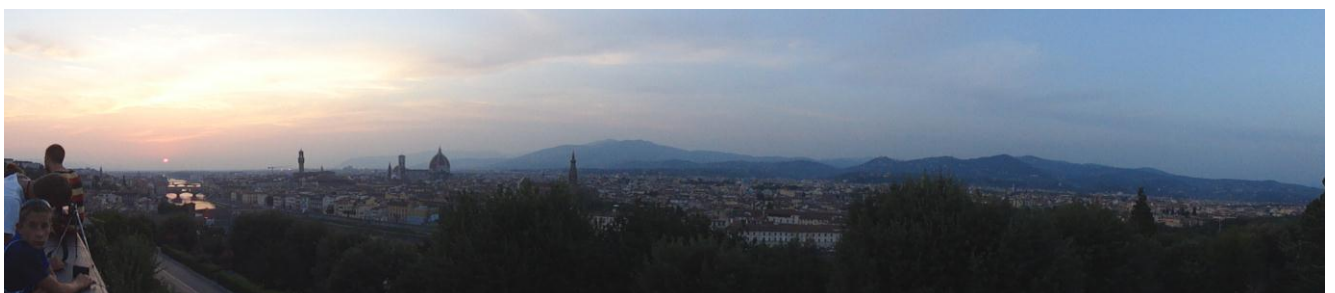

Afslapning inden hjemturen

19 °C nåede vi kl. 16.50 frem til Rastepladsen Hildesheimer Börde Øst, hvor vi tankede. Efter tankningen kørte vi frem til Rasteområdet, hvor vi fandt os en plads, hvor vi kunne slå benene ned på campingvognen, så vi kunne slappe af indtil aftensmaden og efterfølgende nogle timers søvn, inden vi fortsætter turen hjemad.

torsdag, den 9. august 2012:

Vi havde ikke sat vækkeuret, da vi gik i seng lige godt kl. 20.00, for at være friske til resten af turen hjem, så vi var sikre på, at vi nok skulle vågne tidligt, når vi gik så tidligt i seng. Karin var lidt utryk med alle de lastbiler der kom ind, og som bare "smed" bilerne uanset om det var P-pladser til campingvogne, busser eller personbiler. Bare på tværs hen over det hele. Vi holdt på pladser forbeholdt campingvogne og busser, men allerede før kl. 18.00 kom der lastbiler, som på placerede sig på de korte pladser, Bare på skrå så de blokerede for 2 – 3 pladser til busser og campingvogne. Ikke nok med at de placerede sig på tværs af opmærkningen, så holdt de også på langs af vejen lige bag os, kun ca. ½ m. fra campingvognen. Heldigvis er vores træk (bil og campingvogn) ikke så lang som et vogntog, så lastbilerne holdt på skrå, så det gav masser af plads til, at komme ud, når vi skulle derfra. Karin sov ikke så godt om natten, men jeg fik dog hvilet ud og vågnede ca. kl. 04.00, hvor vi blev enige om at stå op og lave morgenkaffe, inden vi kørte videre. Det var helt mørkt udenfor da vi gik op til tanken, for at gå på toilettet og få købt et rundstykke, som vi spiste til morgenmaden. Klokkens 04.45 havde vi spist morgenmad, og kunne starte den sidste etape på vores sommerferie i 15 °C. Det var lidt svært, at se hvor skyet det var, idet det havde regnet om natten, så disen hang lidt lavt. Kl. 05.10 passerede vi Hannover, og kl. 07.00 var vi sluppet igennem Elbtunnellen helt uden nogen form for kø. Der var noget tættere trafik omkring Hamborg, vi kunne se, at der var nogen som skulle tidligt på arbejde. Da vi, kl. 07.35. var sluppet fri af den tætte trafik, drejede vi ind på Rasthof Brokenlande. Temperaturen var nu nede på 13 °C, men da vi kun skulle have et lille hvil, og en kop kaffe så gik det nok. Vi blev enige om at vi lige ville tage en times tid på øjet, inden vi lavede kaffen. Efter ca. 1½ times hvil var vi klar igen og fik lavet lidt formiddagskaffe, samt lettet os lidt. Kaffen og hvilet havde gjort os godt, og kl. 09.50 var vi klar til at tage det sidste stykke mod Nordborg. Vi skulle dog lige igennem et spontant vejarbejde ved Rendsburg, hvor det ene spor var spærret, men heldigvis gav det kun en forsinkelse på ca. 5 min. Efter 3.946 km fra vi kørte hjemmefra passerede vi kl. 11.15 grænsen til Danmark, og snart drejede vi ad den nye motorvej mod Sønderborg. Klokkens 12.10 drejede vi ind ad H. C. Ørsteds Vej, 4.011 km efter vi var kørt hjemmefra. Da vi stoppede på vejen udenfor nr. 17, blev vi modtaget af Marilena og Chico, som begge så ud til at være glade for, at vi var hjemme igen. Vi kan også sige at modtagelseskomiteen bestod af flere naboer, idet de var i gang med at trække ukrudt op – Som om det ikke kunne gro hurtigt nok, men det kunne vi tydeligt se i haven, at det gjorde. Marilena og Kasper havde passet huset pænt og sørget for, at græsset var slået, så vi kunne nøjes med at rydde ud af campingvogn og bil, hvilket Marilena hjalp os med. Så var det tid til lidt afslapning med et glas Rose fra Bardolino, inden Karin satte vaskemaskinen i gang.

Firenze

Efterskrift:

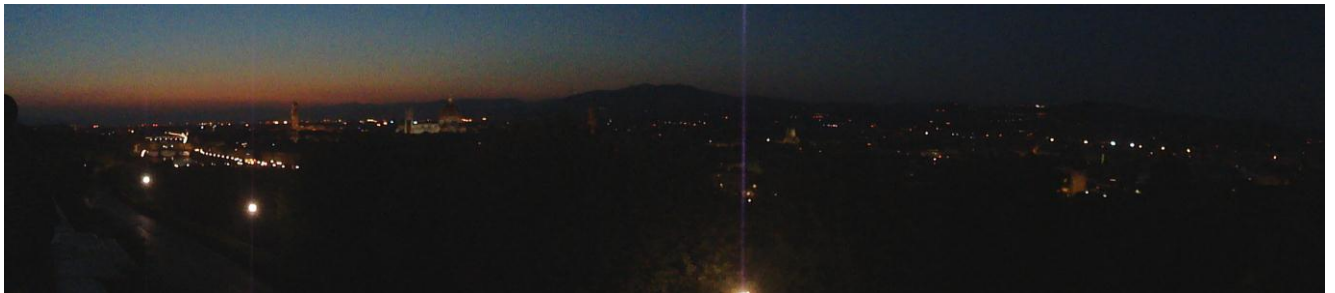
En dejlig sommerferie-tur var afsluttet, og campingvognen sat på plads. Nu har vi et par dage til at få vasket. Efter vejrudsigten, så ser det ud til at vores sidste feriedage bliver rigtigt fine – Dagen i morgen skal vi til Erik Schous 60 års fødselsdagsfest, og Marilena og Kasper har lovet at køre os, så vi ikke skal tænke på, at holde os tilbage til festen. Vi har haft en fantastisk ferietur, hvor vejret måske ikke har været helt med os, det har næsten været for varmt, og vi har haft et par mindre "uheld" undervejs, men vi har set det hele fra den lyse side. Nydt hinandens selskab og haft nogle fantastiske oplevelser undervejs. Vi er glade for vores "sneglehus", som vi kalder campingvognen, den gør at vi bare kan flytte, når vi har set det, vi vil et sted, eller hvis vejret ikke passer os helt. Derfor blev turen også lidt anderledes end den var planlagt hjemmefra, men det blev den bare bedre af! – Vi glæder os allerede til næste tur – "Når Karin og jeg er sammen på ferietur kan intet gå galt, for vi har jo hinanden."

Sådan oplevet – Ejlf S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af med et, synes jeg godt – Hvad hedder det?? – Pyt!

"May your God be with you"!!!!

© Ejlf@Petrat.dk

Aftenstemning i Firenze

<http://petrat.dk/>

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm